

مەملەكتى كەلاوهكان

شىرزاد ھەينى

ۋەزارەتى رۆشنىپەرى
زنجىرەي كىيىبى گىرفان
ژمارە (5)

مەملەكتى كەلاوهكان

نۇوسىنى
شىرزاد ھەينى

ھەولىرى - 2005

خاوه‌نی ئیمتسیاز:

وهزیری رۆشنبیری: سامى شۆرشن

سەرنووسەر

محمدەد باوه‌کر

سکرتئیری نووسین

بورهان ئیبراھیم يەعقوب

ناوی کتیب: مهمله‌که‌تی که‌لاوه‌کان
زنجیره‌ی (5):

نووسه‌ر: شیرزاد قادر ههینی

پیتچنین: نووسه‌ر

هونه‌ر کاری نه‌خشنه‌سازی: سه‌ید ئارام

هونه‌ر کاری بهرگی ده‌ره‌وه: ھاواکار كۆيى

تیراژ: 500 دانه

چاپخانه‌ی روشنبیری ھەولېر

ژماره‌ی سپاردن 267 _ 2005

ھەولېر: 2005

مهمله‌که‌تی که‌لاوه‌کان

شیرزاد ههینی

مهمله‌که‌تی که‌لاوه‌کان

نوسین و سازکردنی: شیرزاد ههینی
sherzad55@hotmail.com

ههولیبر 1990

ئەم نوسينه،
ريپورتازه،
نه خشانه،
نامانه!..

وتاريکى دريظه له سەر بىناسازى كوردهارى،
فەرهەنگىكە بۇ ناساندىنى ناوه‌كانى بىناسازى،
ناسينه‌وهى پاشماوهى كەلاوه‌كانه!..
تۆمارىك بۇو له ترسى سوتماك.

بهر له راپه‌رین نوسراو پاکنوسکرا، چاوه‌ری چاپم ده‌کرد، براده‌ری که سوید هاتبؤوه له‌گه‌ل خۆی بردی بۆ ئەوهی بۆم چاپ بکات. پاش ماویه‌کی دریژ ره‌شنووو سه‌کەم له‌گه‌ل نامه‌یه‌ک بۆم هاته‌وه، له نامه‌که‌يدا نوسرابوو، چاپکردنی کتی‌بی کوردی له کوردستان ئاسانترو هەرزانتره، راستی ده‌کرد. منیش دامه گۆفاری کاروانی خولی راپه‌رین، له ژماره 12 سالی 1994، له‌زی‌ر ناوی (من و تو و شوی‌ن) بلاوکرایه‌وه، به‌لام به چاپی کی ناری‌ک و هەله زۆر له‌چاو بلاوکراوه کوردییه‌کانی ئیمرۆی کوردستان. که هاتمە سویدو بارگه‌ئی ماله‌که‌شەم هات، داوم کرد دانه‌یه‌کم له گۆفاره‌که بۆ بی‌نن، دووباره نوسینه‌که گەرايیه‌وه سوید وا لى‌رەدا جاری‌کی تر له‌به‌هاری سالی 2002 دا نوسیمه‌وه.

ئەم نوسین و پاشکۆيە بۆچى ... ؟؟

ئەم وشە دەستەوازەو زاراوانەو جۆرى بەكارھىنانىان لە بىناسازى كوردەوارىيدا، هيماو شرۇفە كىردىن و قۇناخەكانى هەراشىركەن خانوبەرەو زانىارى و ناوه نوى يەكانە بۆ بابەتى دروستكىردىن و تەلارى خۆمانە. بەزۆرى و بەبلاوى لە خەلکى ناوجە جۆراوجۆرە كانى كوردستانم وەرگرتۇوە. هەر زەلامىك، هەر ژنىك ھەندى ... ! هەر دىوهخانىك كەمىكى تر، لهسەر هەر كەلاوهىيەك يادىك، لهناو پاشماوه كانا، لهناو وىنەكانا تىشكىك، بۆيە نەمتوانى و حەزىشىم نەكىد ناوجە، يان پارچە بارچەي كوردستان جىابان بىكمەوە. ھەندى لە زاراوه كانيشىم خوي ندىتەوە، يان لە فەرەھەنگە كوردىيە كان گەلالم كردوون. ئەوهش ھەموويان دەبنە بناغەي دانانى فەرەھەنگ و كۆزى زاراوه كانى بىناسازى و شوينى كوردەوارى، بۆيەش بەم شىۋىيەم نوسىيە، دىيارە سۆزۈ نەمان و رۇوخاندىنى ئاوهداينە كان و ئەو سەردەمە ئەوهى دەويت. هىقدارم تەواو بن و چاوهروانى يارمەتى دەبىم، واش تىدەگەم كارىكى چاڭم كردووە، چونكە ئەو سەرمایە كەلتۈورىيە دروستكىردىن و ئەويىنى قوللە كەل شويندا و بەرەو لوازى و فەوتان دەچىت، تاوانىش ناگەرى تەوه بۆ مەرۇقى كوردەوارى ئەوهش دەلىم نابى بى هيوابىن، بە بىچەوانە بوار ماوهە رۆزىكى ترىش دى ئەم شوينانە ئىمە دەزىنەوە! ئەگەر وەك خۆشيان نەبىت رەنگە كۆنى و دىرىنى ھەر بى وە دەمینىت. ئەو شوينە ئىستا من و خەلکى تر دەستيان ناگاتى، رۆزى دى سۆزۈ كەلتۈورو ئەفينى و نەخشە كانى زىندۇو دەبىتەوه.

.. وته‌یه‌کی کورت

ئەم نەخشنام، منى عەوەل و تۆى زەرىيە...! ئەو شويَنە بەھەشتەمان، بە پەيچى نازدارى كوردى بەيە كەو بەستۇتەوە. من وەك گەريدەيەك، شەيدايەكى دروستكراوى كوردهوارى، خەمخۇرىكى ماندوو، بۆ زانين و دىتنى ھەموو سوچى كى كوردستان. توش نازدارو جوانى و زھوق و شىعرو فەرەنگ و ھەموو مەبەستى كى گەورەي منى. لە خەيالما جودانابىتەوە شويَن، فراوانە. بۆيە چاوى كاميرام تۆى، پەيکەرو لوتكەي پى نىشان نادريت، ھەمۈشم بى ناكى لىدرىت. بۆيە زۇر سوج و گۈرەپانى پان و بەرينى بالاخانەي چەند

توبخ و به هه‌یوانم به هه‌تیوی مانه‌وه، دهستی گه‌رمی منی به‌سه‌ردا رانه‌گه‌بیشن. چونکه، شوی‌نی ژی‌مه زورن .. جو‌لانه، مز‌گه‌وت، که‌نیسه، حوجره، پردؤکه، تاغابان، کوشک، سه‌را، قه‌یسه‌ری، خان، قه‌لات، قونگر، سپی‌ر، سه‌نگه‌ر، قه‌برستان، کی‌لی به‌رز، ناشتنگه‌ی شاخان، باره‌گا، دیوه‌خان، که‌وانه‌ی به‌رزی بازار، کولانی ته‌سکی بازی‌ر، می‌وانخانه‌ی شار، کاروانسرا، هؤده‌ی بوک و زاوای رازاوه‌و به بونه‌بخور، ئه‌شکه‌وتی قه‌د ته‌لان، زیندانی ژی‌رزمی‌تاریک، ژوری پاشایان، بنکه‌ی میران، کانی ژنان، هه‌وره‌بان، زنج و کوریت و لیس و ماره‌ری و هه‌وارزه ری، ناشی ژاوی، سه‌ر سه‌کوو پارده‌و په‌رژین و چه‌په‌رو هه‌تان، قه‌لای ددم و هه‌ولی‌رو خوشاب و شی‌روانه، مناره‌ی ئامی‌دی و ژه‌نگارو چوی، هه‌وارو ئیستگه‌و هاوینه‌هه‌وار، کونه ته‌یاره‌و سه‌نگه‌رو جبه‌خانه، خانقاو مه‌یخانه، شاروچکه‌و ژاوهدانی .. هه‌موویان کورستانه .. من له‌گه‌ل تو، له‌م شوینه‌دا هه‌ست به بون و هه‌ناسه‌ی خومان و ژیان و پیروزی خوش‌ویستی ده که‌ین

!!! مهمله‌که‌تی که‌لاوه‌کان

له و سه‌رده‌مه‌ی ته‌خته‌ی سینه‌ت، ته‌خته‌ی پاشایه‌تی دلم بwoo، په‌نجه‌کانم به‌ردی شه‌تره‌نجی سه‌ر ئه و سینه په‌مؤو و په‌نیره‌ت بwoo. له و گافه‌ی چاوه‌کانت قولاب بون، له په‌رژین ژی بی‌بلیله‌ی چاوم گیرده‌بون، ده‌مروانیه مه‌مکی به‌رزو سپیت و به بی‌ترس ... به ئاسانی بو سه‌ر دوندی ته‌می سوروری هه‌لده‌گه‌رام. ئه و ده‌مه بالات قه‌لای که بwoo، منی ری‌بواری بی‌ری و بی‌سابات و به‌هاریه‌ند، به دیواری گرنی گرنی و به کولانکه و قونگره‌ی زه‌یتی و کونه تیر و کونه توب هه‌لده‌گه‌رام، بو هانتی من بی‌ناؤت دانا‌بwoo، ته‌تهرت له په‌نا و په‌سیو ان، نامه و به‌لی‌نی تؤیان به‌دزی ده‌دامی .

به ری‌گا کانا، له‌سه‌ر به‌رده‌باز، له‌سه‌ر پشتی ماندووی پردؤکه کانا، هاتم، گه‌بیشتم، تا له کانی ساردو خاوین و بی‌زی‌رو، خۆم تی‌رو و ره‌باس ئاو بکه‌م. له‌سه‌ر به‌رده‌نوی‌ژی روومه‌تی ئاخت، نوی‌ژی داببه‌ستم !!! رۆزانی سه‌رفرازییم بون. به‌راستی پاشای مه‌مله‌که‌تی بوم. سه‌رمه‌ستی چاوى کازی‌وهی ددم که‌ل و سینه‌و ددم قه‌ندی ئاسوی ته‌ختی پشتی تفه‌نگی ده‌شت، که‌مه‌ر به ژه‌نگیانه‌ی دۆله‌کانی به‌هار، گول

و می‌خه کی که نار رووبارو جوگه، رووباری پرچی مانگه شهوی گوندی نوستوو، ههناسه‌ی خهنده‌ی کانی بی‌گه‌ردت، لافاوی گلاؤی‌ژی به‌رهه‌م و داهانی خوشی بوم تازیزه‌که‌م، تو میله‌ت و منیش پاشا. پاشایه‌تی ثاوا خوش و تمه‌من دریزه...!! کوده‌تای له‌سه‌رناکریت، کوشک و سهرا ب به‌سه‌ردا خابپورن‌کریت! دوکه‌لی سوتانی رؤژه‌ری‌یه ک ناروات و به‌ری ئاسمانی شین و ساف ناگریت. کری‌کاران مان ناگرن، ددرگای کارخانه کان گال نادهن، لیم ناجنه سهربان ان، خوی‌ند کاران ناجنه ناو گوره‌پانی شار و نارژی‌نه کوچه و کولانانه کان، شاعیران له‌سه‌ر سه کوئی شیعرا جنی‌وبارانم ناکه‌ن!! ده‌زانم ئهوانه له مه‌مله‌که‌تی ژوانی من رووندادات، چونکه تو سه‌رجاوه‌ی ده‌سته‌لاتی منی. بوم شهیدای، منیش له گه‌رمه‌ی ری‌کاروانا هاوشان و ری‌بوارو بؤ تو گاوانم، تا خور له گوندی ئاواه‌دی‌بیت، رومون نیبیه بی‌مه‌وه ته‌ماشای به‌رده‌گا و بن دیواران بکه‌م. چاوم تیر ئاسا، له ده‌رزی سینه‌ت رامینیت. نه‌ده‌وی‌رام له‌سه‌ر سه‌کوت، له بن ساباتی فی‌نک و به‌رزی رwoo له ئاکریت دانیشمن، ته‌ماشای خه‌رمان و ئاقار و تاکه‌دارو بی‌ری و رانه‌مه‌رو به‌رده‌بی‌ری و ئاسمانی لوست بکه‌م...!! گاوانیش بیم، هر پاشامه‌و، هر سه‌رؤکی شاره‌وانی هه‌لیزی‌ردر اوی يه‌که‌م شاره‌وانی و ئه‌نجومه‌نی گوندی تۆمە. ده‌سته‌لاتم هه‌یه، بلی‌م با باخچه‌ی پرچت، قه‌دی دری‌ژبیت، که‌مه‌ری قه‌دی داری به‌رمال و داری پیرقوزی گورستانی گوندت چه‌ند پان و شایسته بیت به ده‌سته‌لاتم، شه‌وانی ئه‌نگوسته‌چاواو زریان، بتکه‌مه پاسه‌وان و زی‌رەفانی قه‌متهره و ددرگاکام. ده‌توانم بتکه‌مه نه‌خش و کوتره و دار پاله‌وان و هه‌وره‌بان و گولته م ****

تو شاری گه‌وره‌ی دی‌رینی منی، گورجاران له چوارده‌وره‌ت، شوروه‌ی دیاربکری ئه‌سته‌م و توندو بئه قونگره‌ی به‌ردي رهش هه‌بون. بی‌گانه نه‌ده‌وی‌را توخنی بازنه‌ی لی‌وو جوانی ری‌زی ئه‌لماسی ددانه‌کانت بکه‌ویت. من ئی‌ستا شوروه‌ی ئهم قه‌لایه‌ت به‌رزترو پانتر ده‌که‌م. دیواری قونگره‌ی رهواندزی تو، توندو پته‌وت‌ر ده‌که‌م. چون پاشای گه‌وره، قونگره‌ی بؤ شه‌مام دروستکرد، منیش له‌به‌ر تازایه‌تیت، له‌به‌ر قوربانیت بؤ جوشی خوش‌ه‌ویستیمان، له‌به‌ر چاوی به‌دی نه‌یاران چه‌ند قونگره‌ت بؤ به‌رزده‌که‌مه‌وه. سه‌نخاریب، له ئاوي به‌ستوره‌ی بن خانزاد، ئاوي بؤت به‌رزکرده‌وه، له چۆمی قلیاسان و له رووباری گاده‌ران، له‌به‌ستی رؤخانه‌و باسه‌ره‌و له خابپوریش، کانیت بؤ هه‌لدەقولی‌نم. بیابانت بؤ ده‌که‌مه‌وه میرگ و گول و ئه‌ستی‌ر و شینایی. چونکه تو پایته‌خت و بازار و قه‌یس‌ری و کاروانسه‌رها و

ئاشی ئاوی و جبهخانه و کارگهی و هستا رجهب و قله‌نده‌رخانه‌ی پیره‌می‌رد و چاپخانه‌ی مام حوزنی و کهشتی نوحی نه‌جمه‌دین مهلاً‌ی منی، تو ولاتی منی

کابان و سیبه‌ری فینک و ماله خاوی‌نه که شادومانی منی !!! چاوی تو سیحر اوی و ره‌نگینه، ره‌نگی شووشه‌ی خانوی جه‌میله فه‌ندی تی‌دا ده‌بریسکی‌تاهو. به‌ژنی به‌رزی باهه‌ت له نیوسیویه‌ی ناخمدا چه‌قیوه. هوده‌ی بی‌په‌نجه‌ره‌و بی کل‌اور‌وژنه‌ی دلی ناو توڑی چری ده‌ماره کانی منی. تو ده‌که‌مه چراخان و رووناکی تیشکی زی‌رینی می‌وانم. ئه‌وهش داوهت و شه‌وچه‌ره‌و ده‌ستله‌ملانی خوشتر ده‌کات. ژوره‌که رووناک بی‌ت، نه‌خش و تاق و تاخچه سپیته و ده‌سکه ره‌یحان و چه‌پکه گوله‌به‌روون و هی‌لانه‌ی پیرۆزی په‌ره‌سی‌لکه‌ی تیدا ناسک و جوان ده‌که‌وهی ت

تا قه‌لای خوشاب‌ی ناو لوتكه‌ی ههوری دلتم گرت!!! تا قه‌لای کوردان‌ی ئاواره‌و ته‌نیای توم خسته زی‌ر ده‌ستی خۆم، تا به‌سهر قه‌لای شی‌روانه‌ی خۆراگری به‌ژنت که‌وتم، له‌به‌ر گه‌رمی گه‌رمیانی تو، چه‌ندین، ته‌تەرو ری‌بوارو بی‌ناوو پی‌شمه‌رگه‌ی هه‌نگاوم له جوگه و جوبار و هه‌رته‌ل و به‌ست‌ی وشك و برینگم په‌رینه‌و. چه‌ندین چه‌پکه گول و می‌خه‌کبندو به‌بیونم له چه‌په‌ر و په‌رژین و هه‌تان و سبات و که‌پر و به‌هاربند و زنج‌ی ئاقاری بواری هاتوجوو به‌رده‌گاتم دا قه‌لاتت دیواری دوو ری‌زبون، له به‌ردی رهق، به‌رد تراویلکه، ئاسن، مس دروستکراوبوو. رووی ده‌ره‌وهی لwooس، شووشه‌بی، بی‌پایه و ده‌ستگیربوون. به‌رۆز حەدم نه‌بیو، توخنی بن سی‌به‌ریشی بکه‌وم. شه‌وان به قازمه و بی‌ل و نووکه خه‌نجه‌رو دیواربیر، خه‌ریکی کونکردنی بوم. ماندووت ده‌کردم. ئای که قه‌لاییه‌کی سه‌خت بوی!!! به‌لام منیش دل و حەزی سوتاوم قالدرمه و په‌یزه‌ی به‌زبوبو. کری‌کاری‌کی ناوشان پان و خاوهن ئەزمۇون و دزى‌کی دیواربیری نەقۇلابوم. له حەسەنس و سەگى هارت نه‌ده‌گه‌رامه‌و. له‌شیرنە خەوی بن سباتی فینکی حەوشه‌نان، ماچم له شانه‌ی هەنگوینی روومەتت ده‌کرد، له‌سهر ده‌ستان و به‌نرمی له‌سهر سەکۆیه‌که‌نان داده‌بەزیم

نازداره‌کەم، دلت، بۇ من ئاغابان‌ی به‌ررۆژو هەیوان‌ی گه‌وره و سپیته به‌رزت، به فەرشی هەرکیان و دووگردی دووبەری نه‌خش داپۇشراپوو، له تابلویه‌کی بن سپیته‌ی کەنیسە ئیتالیه‌کانی ده‌کرد. هەر خشت‌ی کی، کاریتە‌کانی، شەقرە و کفر و رووه مارنجکراوه لوس و بی‌گری‌یە‌کان و بريقه‌داری، له هەموو قۇناخه‌کانیدا، ئاره‌قە‌منی کری‌کاری ماندووی بی‌وەيە. دەلاققە‌کانت، نەنی نامه‌و دیاره‌کانی

ده‌شاردهوه

به‌لام داخه‌که م جارناجاری دهرگاکهت گال دهدراو نه‌ده‌کرایه‌وه، به شمشی‌ره و کلیل و هزارمی‌رد و چل می‌رد و دارباله‌وانه نه‌فسبر ده‌کرا. دهمزانی ثه ده‌مانه خوت له دزانی دل و چاو حه‌شاردادبوو. خوت له ئازه‌لی برسی و ئه‌جنده‌ی چاوحیز، له پیره‌ژنی توپیباز، ده‌شارددوه. به‌لام نازانم چون بونی منت ده‌کرد و ده‌گای شیشدراوت، بوم، ده‌که‌وته سه‌رپشت. ده‌خشیمه بنه‌بانی و پشتم به دیواری وشکه‌کله‌ک ی هه‌ورامی به‌ردینیت ده‌خشاندو ده‌هاتمه ته‌نیشتت هه‌موو شوی‌نی ک رووناکی و ئاسوی دووورو نزیکی هه‌یه، رووناکی له خال و شوی‌نی ک بؤ شوی‌نی تر جیاوازه. من که ده‌هاتم گوشه تاریکه که م ده‌ویست، له چاوی رووناکی و دیتن دوووده که‌وتمه‌وه. زوو منت نه‌ده‌ناسیبیه‌وه، به هه‌موو هی‌زته‌وه به دیوارت داده‌دام. خوم به کاریته‌ی ساپیته‌ی هه‌نوان تان هه‌لده‌واسی، ده‌که‌وتمه سه‌ر ئه و ئه‌رزه ره‌قه‌ی به‌ردہمت. له سوجی کی هؤدھ کهت، ده‌په‌ستام و ده‌تویست هه‌رجی له‌فهند و کفر و ئازن ی بنمیچی ژووره‌که، له چاوانم رابکه‌یت. ده‌تویست ژوویی تاریکی خوکه و زنج و هؤر و کادین و عه‌مبارم بؤ بکه‌یته تابوته به‌رد و به‌ردی کیل و گورم بؤ هه‌لبه‌نیت.. به‌لام، که ده‌مامکم کرده‌وه، که تیشكی چرای چاوانت به‌رچاوتی ره‌وشن کرده‌وه و منت ناسیبیه‌وه، روهه زه‌رده ترساوه‌کهت گه‌شایه‌وه و کونجه تاریکه کهت ده‌بوبه چراخان.

له بادینانا، له کوجه کانی مهابادا، له قه‌یسه‌ری به نه‌خشی کویه، له خوره‌ی ئاوي زوری و هرتی، له هه‌موو گوشه‌یه کی ئه‌م شوی‌نانه‌دا، تو دیاري، له کلاورقزنی هه‌موو ژوویی کدا تیشكی خوری لی دی ته ژوویی نازداره‌که م، که توم بؤ دی ته به‌رد، ده‌بی‌لاتی ک، شاری ک، ئاوه‌دانیه کت بؤ دروست بکه‌م. هه‌موو و هستایه‌تی قه‌لاکانی پاشای گه‌وره، خوشاب، سوره‌ی دیاريکر، کوشکه کانی هه‌لۆخانی ئه‌رده‌لان و سنه، دی‌ری ناو شاخی سه‌ختی دیر مار مه‌تی. پردی به‌ردی زه‌لامی ده‌لالی زاخو، نه‌خشکاری مناره‌ی چولیت، بؤ کووده که‌مه‌وه. بی‌یان ده‌لیم نابی ئه‌مجاره ئه‌م شووره‌یه، ئه‌م شاره، به ته‌وزمی زریان و ره‌شەبای لافاو بروخیت. سوپاکانی گه‌وره‌ی گی‌تی خه‌ریکی بن، نه‌توانن بناغه‌ی هه‌لته‌کی نن، ده‌گای له دیوار ده‌ربه‌نن، کاریته‌ی بشکی نن، ئه‌ستونی برمی‌نن، به چه‌کمه‌ی داگیر که‌ران سه‌ربانی کون نه‌کریت، بناغه‌کانیان به ره‌زووو خۆلەمیش و قسل و ئاهه‌ک بی‌ت. دیواری به به‌ردی تاشراوی گه‌لاله و بی‌نجوین و ده‌بندیخان بی. جوانتر له به‌ردی ره‌شی سیحر اویی ئیتالیه کان، دروست ده‌که م. له ده‌رواذه کانیدا شیعری حاجی قادری کویی و ئه‌حمده‌دی

خانی و مهله‌وییم بُو بنوسته‌وه. با نهخشی چوارگوشه و بازنه‌بی و وردی تی دا بیت. جوانیه کانی له جوانی ولاط بهوهشی ته وه، هر سوچی کی قونگره‌ی خری به رزو به کولانکه و کونه تیرو سه‌نگه ر بیت. ههوره‌بانی به کون و به کولانکه و قه‌متهره‌ی به رزو ده‌گای بزماری ژم ده‌ویت. خانووه دوو نه‌همه کانی به به‌ردی کارگه‌بی و داری به داری داردی مه ک دروست ده‌که‌م. سوانده یان یه ک ری‌زو راست بن. گوّل و ئه‌ستی‌ری ئاوای گهوره و سه‌رپوشی هه‌بیت. داری چنارو ئه‌سپندارو ئازن و گوی‌زو هه‌رمی و سی‌وم ده‌ویت. ره‌زی دی‌میشی پهله باویت. گوره‌بانی به چیمه‌ن و می‌رگی پان و به‌رین. بُو نه‌خوشخانه شوی‌ن داده‌نی‌م. بُو خوی‌ندن خوی‌ندنگا. بُو مهله مهله‌وانگه. بُو پهله‌وهر و گیانداران باخچه‌ی ئاژه‌ل. بُو که‌شکوّل و ده‌ستنوس و که‌لتور، گه‌له‌ری. شاره‌که به تابلویانی هونه‌رمه‌ندان محمد عارف و ئیسماعیل خهیات و نامیق عهلى قادر، ده‌رازی‌نم‌وه. له شوی‌نه دیاره‌کان په‌یکه‌ر، بُو خانی و مام گیبوو حه‌سنه زیره‌ک و عهلى مه‌ردان دروست ده‌که‌م. بُو کورو کوبونه‌وه و سیمینار هولی گهوره. بُو ئاهه‌نگی نه‌وروز جی‌گای مه‌شخه‌لی ئاگر کردن‌وه داده‌مه‌زرنی‌نم. شاره‌که، شاری‌ک بیت پاک و خاوی‌ن و شای شاران بیت. هه‌وای بی‌گه‌رد، ئاوای پاک، سی‌به‌رو خوری یه‌کسان، دیمه‌ن و دارشن و نه‌خشنه‌ی خوی له شاره ئه‌لیکترؤنیه کانی یابان بدات

خاتونه‌که‌م که توم لی زهفت ده‌که‌ن، شهوان مالی باوکت، به تنه‌نگه ته‌یاره‌شکی‌نه‌که‌م، گولله‌باران ده‌که‌م. خوّم ده‌مامک ده‌دهم، وه ک حه‌سحه‌س، به‌دزی نیشانه‌له قه‌متهری ده‌گاتان ده‌گرم. له په‌نجه‌ره و کولانکه‌که‌ی هه‌وره‌باتنان، دیواری سواختان کونکون ده‌که‌م. به‌لام، داخی گرامن له گولله‌بارانی ماله‌که‌تان ده‌ترسم، دلم نایت له‌به‌ر ئه و نوسینانه‌ی له‌بن په‌نجه‌ره به تی‌له‌کانا، شوی‌نه‌واری هه‌ندی نوسینی قه‌ده‌غه‌ی وه ک بزی گکل، مافمان ده‌ویت، نه‌وروز چه‌زنی کوردانه هه‌ماوه. ده‌ستم شل ده‌بیت، غیره‌ت ناکه‌م ئه‌نگوست له چاوانم ران‌اکه‌م. کچی هه‌ئه و نه‌شمیله‌ی ده‌خیلی ئه و سمی‌له زورو درهم ده‌بیوت، که ماجم ده‌کردی که‌ل که‌ل راتده‌کی شا، به سینگی خوّت و ده‌هنا، له خوشیا چاوه‌کانت ده‌بونه رووباری‌کی شیت و لافاوی‌کی بی‌ئامانی کاریته‌به‌رو لانک و بوخچه‌هی‌نه‌رت به‌رپاده‌کرد.

که ده‌گریای هیچ به‌ریه‌ست و چه‌په‌رو قسه‌و گفت و سوی‌نده‌کانم، رووباری چاوانتی ران‌ده‌گرت. ده‌شتی په‌مبه‌ی روومه‌تی ناسکتی ده‌گرت‌وه، ده‌بوبه کولکه‌زیرینه‌ی پاش باران و هه‌موو گرد و به‌رزاییه کانی ده‌بریقاند‌وه. وه ک ئاوای‌نه‌ی شوانان، له و ده‌شته کاکی به کاکیه ده‌بریسکایه‌وه. به ناوله‌پم جوّگه‌ی فرمیسکه‌کانتم، له روومه‌تت سواخ ده‌دا، بوارم نه‌ده‌دا کاریته‌ی بسکت زهد بکات. سینگی سپیت دلپه‌زه‌ردی بکات...!! من پایزان چاوه‌ری داره‌ری و خوّله‌بانی ژوان ده‌بوم. به به‌رده‌وامی به بی‌ل و خاکه‌ناس و

قازمه و بیوری خومه‌وه له ترسی کی خواو ئاغای تو ئاماده‌ده‌بوم. خوم ده‌ریه‌ده‌رو شاریه‌ده‌ر نه‌ده‌کرد. به جاگرت‌هی و هاوشه‌ریتان قاییل بوم

من هه‌ر به‌ژنی توم به ئه‌هرامه‌کانی میسر ده‌شوبه‌هاند، هه‌موو زاناکانی بیرو تی روانینی چاوو هه‌ستم، بۆ خوی‌ندنه‌وهی نهی‌نی که‌فره زه‌لامه‌کانی ئه‌هرامه‌کانی به‌ژنتم ته‌رخان ده‌کرد. له جوانکاری رووت و ده‌ماره ئه‌ندازیارییه‌کانی سه‌رم ده‌رنه‌ده‌چوو. تو جوانی و منیش شهیدای ئه‌هرامی به‌ژنی تومه، ئاره‌زه‌وومه وی‌نه‌ی یاد‌گاری له ته‌ک بگرم. به‌ژنت بورجی به‌له‌کا و قبیله‌گاهی لالش ی منی

من له‌می‌ژه ئاشنای دیرۆک و کۆنم. وهره با بچینه‌وه گوندی چه‌رمۆک ی بنار چمچمال .. ئازیزه‌کەم، با پی‌کەو بچینه‌وه، ئەم گوندە دی‌رینه‌مان. له‌وی گوی‌مان له ئازانسی جیهانی و قسه‌و قسه‌لوکی خله‌لکی نابی‌ت. شوسته‌و شه‌قام ته‌ماشامان ناکات..! داری چناری باخچه‌ی گلکه‌ند و سه‌رچنار حه‌سودی به به‌ژن و بالات ده‌به‌ن...!!

ئینجا خله‌لکی شوی‌نەوارناس خۆیان و کامیراو فلچه ناسکە‌کان، چه‌ند کری‌کاری پسپور و نوبنەری ناوجه‌کە می‌وانمان ده‌بن، له می‌ژووی شارستانیه‌تى مرؤفایه‌تى هه‌موو جیهان، له ناو ئەم شوی‌نەدا ده‌دۆزنه‌وه. هه‌واله کە ده‌گەی‌نە هه‌موو سوچی‌کی ئەم جیهانه به‌رینه

ئازیزه‌کەم، گوندە‌کەمان، هه‌ر سی چل مالی‌کە. خانوھ‌کانی، له خشتى کاله‌و کولانکە‌کەم. دروستکراوی بۆ برهه‌می کشتوكالی و ئازه‌لداری تی‌دایه. قه‌سری چه‌ند نه‌می پاشاو به‌گزاده‌ی لی‌نیه. مرۆ ساده‌و بی فی‌لەن. خۆفرۆش نین. چاویان له زه‌وی و زاری يه‌کتر نابرن!!! چه زۆرە زه‌وی به پیت و ئاو زۆرە. ئەوه‌ی هی‌زی‌هه‌بی، با بچی تو بکات، حەیوانه کی‌وی راو بکات. به بەردی تیزه‌و هه‌وجاری ساده‌و ئاگرکردن‌هه‌وه ده‌زین.

کەنگرو ترشوکه‌و ری‌واس و بەررو ده‌خوین. ئەو خواردنانه‌ش له گەدەو له‌شمان ده‌کەویت، وەک فیل دەرسکىن، نەخۇش ناکەوین. ورگمان گەوره ناییت، توشى نەخۇشى دل و زەغت و شەکر نایین...!! ناوی نەخۇشى بەدی ئايدىز نای‌تە گوی‌مان! چاوتیزه‌و بازو ئەستورو بەغار دەبین. يەکو كەولە حەيوانه کی‌وی له قەدمان دەئالی‌نین. له جیهانی کی تەنیا ده‌زین. مانگ مانگ، دەم له‌ناو دەم دەبین. ئاسوکە‌ش بى‌گەردو پاک و بى‌دووکەل و بى‌كاربۇنە. هى‌من و دوور له دەنگى ناخوشى می‌شىكەری مەكىنە‌کانی شار دەزین

نازداره‌کەم، جارجارىش شورددەبىنە‌و بۆ ئەشكەوتو ھەزارمىرە و شانە‌دەر، بى منهت كەلۋېھلى قورىنى جاران له بن خۇلۇي زەمانە، دەردەھىنې‌وه، دەچىنە راوى، كەوو سەمۈرەو بىزە کی‌وی و پلينگ و مريشك و مامز، راو دەكەين. ئەوانە‌ی مالی ده‌بن، به‌خى‌ويان ده‌کەين. ئەوانى تر، سه‌رده‌برىن و گۆشىتىان دەخوين، زىياده‌کەی بۆ زستانى ساردو درىز ده‌کەينه قاورمە. دونيا تارىكە، هه‌وا سازگاره، بەي‌کەو، ئاوى‌تە‌ی يەكترى

ده بینه‌وه. له شهوانی مانگه شهودا ته ماشای لو تکه‌ی سپی شاخی به رز ده کهین. خه‌وه خوشی و تی‌ریمان لی ده که‌وه‌ت. هه‌تان، بؤ‌ئازه‌له کانمان دروست ده کهین، گه‌نم و جوو نیسک و نوک ده‌چینین.

کوندہ‌لان و خه‌شیو و قوتان و عه‌مبار و هه‌رزاله و کادین و کندو و دل‌لاقه و چال و بن‌ئه‌ستی‌رک و چاله‌به‌فر و سارداد و سه‌بته و سه‌وه و قه‌رتاله و مه‌شکه، هه‌موو شتی پر زه‌خیره ده کهین. پاشایانه ده‌زین. هه‌ر بوخومان ده بینه سه‌رۆک کۆمار، لی‌پرسراوی بانقی مه‌ركزی، ئه‌فسه‌ر، ماموستا، دكتور و ئه‌شکه‌وته کانمان ده که‌ینه بالاخانه، دۆل و باخچه‌و می‌رگمان بهراوه. لەم شاره‌دا بی‌ویستمان به بیناسازو ئه‌ندازیاران ئه‌نیتو گاودی ئه‌سپانی و فولتیر کروویس ئه‌مریکایی و لیکوریوزیه‌ی سویس‌ری نابی!!! بؤ نه‌خشیدانان و نه‌خشیدانی باخچه‌ی هه‌لو اسراوو مۆزه‌خانه‌و شاری ٹاپوروه و هی‌لی هاتوجوی سه‌فرمان نابی.

من و تو بؤ خۆمان، تو به که‌لانگوچکی شۇرۇ سوخمه‌ی تەنك و کراسى بە باخه‌ل و فیستانی بادینی، کەمەر و پشدی‌نى مەبابادی دەخزى‌ینه ناو رەزو باخچه‌و بیستان، سی‌بەری دارگوی زو رەشمآلی کوئی‌ستانی هەوای سازگارو کانی بى گەرد، لەناو هەزاره‌ها گولی رەنگین و بە بۇن و بەرام و گیای تەر، لەگەل ویزه ویزه‌ی هەنگ و دەنگی قومری، بە چرو برىنه‌وه و هەلگرتى جۆخىن و ساودەر کوتانه‌وه و ژيانى‌کى خوش و خەونى‌کى بە‌ھەشتى مشت پەپولەی پەمبە و ناسك دەبە‌ینه سەر لە‌وەتى کارىتە و شەقرەمان كردىتە ساپىتە، پەرسىلکە‌مى وان، هى‌لانه‌ى لەن دروست دە‌کات، دانه‌ویلە و رزقى خۆى لە حەوشە بە‌رینه کەو جۆخىنە كراوه‌کەمان هەل‌دە‌گری تەوه، بە رەحەتى و بە‌بى ترس بى‌چوھە‌کانى گەورە دە‌کات، ئە‌گەر جارجارىش بکەونە خوارى، ئىمە بە‌دەستى نازه‌وه بەزريان ده کە‌وينه‌وه. تا باڭ دە‌گرن نازيان دە‌کى‌شىن. ئىمەش لە‌مى‌زە و تومانه روون‌هه‌بى لە‌ھىزە مى‌وان ئەزىزە.

ئەزىزە‌کەم، كە هەنوان مان تى‌كچوو، خانگە كەمان هەرفى، كانيه‌كان كوي‌ر كرانه‌وه، ساپىتە‌كانيان تە‌پاندە سەریه‌ك، هى‌لانه‌يان رووخاند، چۆكمان شقا، كوي‌رایمان داهات.

جاران چەند خوش بۇون كە ترى رەشمىرى، هەرمى شى‌خانى، دۆشاومان زۆر دەببۇ. بارگى رو كەرمان بارده‌کرد، دەچوينه گەرميان. گوندبه‌گوند دە‌گەراین، هەواربە‌ھەوار، دەچوينه سەرجۆخىنە‌كان. بە‌گەنم و بە‌جۇ، سەربەسەر، دەمانگۈرېنە‌وه، ئەو خەلکە‌مان بە شىرىيىنى خەنى دە‌کرد. كۆشى منالانمان پرده‌کرد. مى‌ۋىزى رەش و گوئى زو قەزوانمان بۇ دەبردن. بوك و زاومان بە مى‌ۋىزى رەش و سوورو كاڭلە گوئى زو قەيىسى تى‌رده‌کرد.

خی و خورمامان له حوشترهوانه کان ده کری، تری و هه رمیمان ده گهه یانده هه مهوو
گوندی کی ئه م ده فهه رانه
نازداره که، پیش ئه وهی سه رما، سامی ترسی خوی بنوی نیت، قوری به جهه رگمان
ده گرت، تا جوان بخوی نیت، شه روالي کم له به رده کرد، خوی هه لدہ کرد، قوره که
لی کده دا، چهندجار سه روبن ده کرد. توش له بررا تی رقی ر، له جو گهه و ئاوی کاری زا
ئاوت بؤ دهی نام. بيهه که وه دیوارمان مارنج ده کرد. سه ربانمان سواخ دده دا. سه ری
له وده عه مبارمان ده گرت. تهندور و ٹاگردان و کهندوروو ئاخورمان نوی
ده گرده وه، کونه کانمان له ترسی بای ساردو زریانا قهپات ده کرد
پاش ماندو بیون، پشومن دده دا، من جگه رهیه کم له توتنی که وه رتی تی ده کرد. توش
له برامبه رمان، هی دی هی قوری و شکت له پی و لینگم ده گرده وه. که قوره که به
مووی قاچم و دده نوسا، تو به نازیش لی تده کرده وه، هر ئازارت ده دام. توش قوری که واو
که لانگوچکه کانت ده وه راند. بيهه که وه خشتمان ده برى، له پشت خویانه وه، ئاورمان له
ری زی خشته براوه که مان ده دایه وه. که ده ستمان به رده دا خشتبه که مان، جوان
ده شوشت، به دیواری و به سوانده مان و ده کرد. ئه و روزانه به ئازارو ژان بیون، زوو
خه و مان لی ده که وت

بے شانازیه وه ده لیم، وه ستایه کی کارمهندو دهست گهرم و به ئهندازه م. ده توانم
خانوبه رهیه کت بؤ چی بکه، بینه ران وی نهی بگرن، بیکنه چه ئانه و بؤ ههنده رانی
رهوانه هی بکه ن...!! حیسایی گهرمی هاوین و ساردى زستانی تیدا ده که، خانوو که
خوراگریت، به رگه لی زمه باران بگریت. که رهسته کانی، نه خش و نیگاری،
سایپیتی، خشتبه ستی توند بکه، خانوو که، که رهسته کانی خومالی بی
من بوم، بؤ ده لال خان، پردى ده لالم به به ردی زه بلاحی تاشراوی و گهوره و لوس و
چوار گوش و لاکی شه به رزراگرت. که وانه کانم قیتراگرت. منم له دی ره زه مانه وه خه می ئه م
به ره وه وه ده پهه ری نم وه. خوشی سه رکه و تنه کانم گه یاندو وه! منم کاروانی باز رگانیم
گه یاندو وه. منم که زاوه بیوکی سورور و ره نگینم گه یاندو ته زاوای مرادخانی و ههوری و
چه قته به سه رو له وندی سپی و کراشی ههورامی له و به ر. منم بهم پرده قایمه سوپای
چه ک و پوشته و نیزامیم ده نارده هاواری ئه و به ر. منم توانیم، له و ئاوه شی ته فی ره لافاوه،
موعجیزه هی قوریانی ده لال خان به فیروزه چیت، له دوا روزا سوپایسم ئاراسته بکات،
اویز دانم ئیسراحت بکات

بے باری که ری کوره چیه کان، به زه نگولی ئاوازه وه، که ریوچیان بؤ ده کی شامه وه،
له وی ش له سه ر پیره قله لاتی هه ولی ر، خانووی چاک و جوان و چهندنه هم و چهندزو وورو به
ری زه مینم دروستکرد. بناغه هی له مه تری ک زور ترم پان ده کرد. ری زی ناوه وهی، ری زه

به رینه‌که‌م به کهربوچی زه‌نگول، مشت ده‌کرد. داردی‌مه‌ک و کاریته‌م به دریزی گه‌ری دیوار ریز ده‌کرد. به‌وهش دیواره‌که‌م ترسی روچونی نه‌ده‌ما، قله‌شی نه‌ده‌برد. به کاریته‌ی وهرتی و هوره‌مان و نازه‌نین و سماق‌ولی داره‌ریم ده‌کرد. هر پنهان‌جهه‌ریکی تابلویه‌کی به‌هاداربوبو. میناوشوشه‌ی رهنگاوه‌نگم تی‌ده‌خست. ظاوی‌نه‌ی، به چوارچیوه‌ی نه‌خشینم له هه‌یوانا هه‌لده‌واسی. نافوره‌م بُه‌هوا گورین و راگرتی ساردی و گه‌رمی له ناوه‌ندی حه‌وشه ته‌باق ری‌ژه که دروست ده‌کرد. سایته‌که‌م، به بُویه، ده‌کرده تابلویه‌کی گرانبه‌هاو دیمه‌نی گول و لاولا و نه‌خشی هونه‌ریم تی‌دا ده‌نه‌خشاند.

دار کوتره‌ی هه‌یوانم گرنی گرنی، و‌ک تاجی شاهان، به نه‌خشی نایاب هه‌لده‌کولی. به خوْلی سووری تایبیه‌ت و کای گه‌نمی ده‌شتی هه‌ولی رو سندی، به زبلی گوفه‌کی گوندان، به دهست و بازووی کری کاره هه‌زاره‌بره‌کان کهربوچی سپی و سوورم هی‌نایه هه‌ولی ر. مناره‌ی موزه‌فریبیه چوْلی م به‌رز راگرت. نوسین و نه‌خش و نیگاری جوانم له قه‌دی ئه‌نجامدا. بُویه شوی‌نه‌وارناس و زانای ئله‌مانی ئه‌رنست هه‌رسفلدی چه‌ندین وئی‌نه‌ی هونه‌ری و ئه‌ندازیاری تی‌دا دۆزییه‌وه. له نه‌خشش‌کانا، تیپی ئینگلیزی، هیمای ته‌ریب و لاكی‌ش و يه‌کسانی و وورده‌کاری هه‌بوون.

نازداره‌که‌م .. با له‌ناو ئه‌مناره‌یه‌دا، و‌ک منلان چاوشارکی بکه‌ین، له دهوری مناره‌که‌دا بسوري‌ینه‌وه. من له ده‌گایه‌کیان خۆم ده‌که‌مه ژووری، توش له ده‌رگاکه‌ی ترا. به قالدرمه ته‌سک و به بی‌چه‌که‌ی سه‌رده‌که‌وین. ماندوو ده‌بین. تاريکی ٹی‌مه‌ی لولوده‌داو ده‌ترسایان، تا دوا پله‌و پایه‌ی ئه‌و سپیترک، يه‌کترمان به‌دی نه‌ده‌کرد. له‌یه‌کتری بزر ده‌بووین. له سه‌ره‌وه، له يه‌کتری ئاشکرا ده‌بووين. تو به دیتنی من و منیش به دیتنی، تو راده‌چلکایان. له‌م به‌رزاپیه‌دا، خوت ده‌هاویشته باوهش، بای به‌هی‌زو فی‌نک، پرچی توی ده‌کرده‌وه، که په‌خش ده‌بوو، له ملم ده‌ئالاو له‌گه‌ل جه‌مه‌دانییه‌که‌م تی‌که‌لده‌بوو...!! له‌سه‌ره‌وهی مناره‌که‌وه، ته‌ماشای پیره هه‌ولی رمان ده‌کرد، تو مالی خوت به من نیشان دده‌دا، منیش به ئه‌نگوست هه‌یوان و ماله به هه‌یوان و ستاره‌هه‌وره‌بانه‌که‌ی خۆمانم دیار ده‌کرد. سنووری شارمان نیشانده‌کرد جوان و چاک دیارده‌که‌وتن، قهلا، و‌ک ببوک، له ناو که‌زاوه‌ی می‌رگ و باخچه‌و ناعورو بالاخانه‌و قه‌یسه‌ری کولان و کوچه‌و مزگه‌وته به مناره به‌رزه‌کان و خانی به‌رزو سه‌دت‌رز، به‌نازه‌وه، خویان ده‌نواند ...!! به‌لام تو له‌ناکاو، خهم دایده‌گرتی و ده‌تیوت.

مردنم به‌بیردی‌تله‌وه، ئه‌و هه‌موو گورستانه کونانه، ئه‌و هه‌زاره‌ها کیل و قه‌فه‌س و شوورانه‌ت، به نامویی دههاته بی‌ش چاو، له بی‌ش چاوانت ده‌بوونه زه‌لام. هه‌موویان ده‌بوونه براو گوله‌ی چاوه‌روان. هه‌موو به‌یه‌که‌وه، پنهان‌جهه‌یان له چاوانت راده‌کرد، ده‌ترسای و منیش به هی‌واشی، گوله ناسکه‌که‌ی کولمتم ماج ده‌کرد، بی‌م ده‌وتی:

خاتونه‌که، لهم گورستانانه مهترسی، لهم چراغ، قهبرستانی گهوره و شیخ نومه، جوله‌کان، ستی ٹیمام مهترسی...؟؟!! ئه و هه‌موو کیله به نوسینانه. دی رهزمانی کونمان بؤده‌گی‌رنه‌وه، بومان ساخ ده‌کنه‌وه، پیمان ده‌لی‌ن، به‌رووی نه‌یارانیش راده‌وه‌ستن، بومان ده‌چه‌سپی‌نن، که ولاته‌که‌مان کونه، له‌گه‌ل رهوره‌وه می‌زوو، خولی خواردیته‌وه. ٹاودانیمان له می‌ژه و هه‌موو بستی کی ئه‌م ده‌شته پانه جی‌ی سیوسیوه‌ی ده‌گایه.. گوری هه‌زاران تاشفی به‌هه‌رام نه‌گه‌یشتون.. ئه‌فسه‌رو شهرکه‌ری پی‌ش نیسلام، کوشتاری شه‌ری دارایه. وهستای ئه‌م مناره‌یه‌ی تی‌دایه. یه‌زیدییه زیندہ به‌چالکراوه‌کانی سه‌ردده‌می پاشای گهوره، سواری ماندووی هه‌زیانی‌کان، سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دینی ئه‌بوبی تیایه. ئه‌وانه‌ی تی‌دایه، خه‌می ری‌گای گه‌رانه‌وه، شهرکه‌ری کانی مه‌یدانه خوی‌ناوییه‌کانی تی‌دایه. خوشنوویسی تی‌دایه، ئه‌و مناره‌یه نه‌خشاندووه، ئاسنگه‌ری تی‌دایه، چه‌ک و تیرو کهوان و سوپه‌رو منهجه‌ل و نه‌خشیان دروستکردووه.

کووره‌چیه‌کان، ئه‌وانه‌ی به‌دهست و دووکه‌ل و ئاگرو هزریان، هه‌زاره‌ها که‌رپوچیان سوورکرده‌وه. مه‌ولوود خوی‌نے‌کانی سه‌ردده‌می سولتان موزه‌قهر، مه‌لای حوجره‌کان وهستاکانی کاریز هله‌نی‌ناؤ پاک‌کردن‌وه و .. سینگی هر يه‌کی کان هه‌زاره می‌زووی کون و شارستانی ئی‌مە‌ی تی‌دایه. ئه‌وانه، هه‌موومان، شنانزیان بی‌وه ده‌کوین. ئه‌وانه‌ی باسی شه‌رو سه‌ركه‌تون و گرتن و سکه‌ی پاره‌و تالان و خانگ سوتاندن و لافاویان بی‌یه. سه‌ربردی کوره‌تیمه‌ی حه‌یران و سوارچاکی لاوه‌کان و دهست به شمشی‌ری تی‌دایه. زۆربه‌یان ئاوات و هیوای گه‌شیان بردۆتە زی‌رگل، به‌و هیوایانه‌وه سه‌ریان ناوه‌تە‌وه. زۆربه‌یان داستانی غه‌ری ئه‌سحابانیان له‌بیره، زۆربیان قالدرمه و کوشک و قه‌لاتی بنه‌نی حه‌یری خانزادی سۆرانیان چاکرددییه، هه‌ندی‌کیان ده‌ستنووس و په‌یامیان له زی‌ر سه‌ریان بويته باليف .. بهم قسانه، تۆم هی‌ورکرده‌وه ئینجا دهست له‌سه‌رشان، له‌سه‌ر يه‌ک قالدرمه‌ی ته‌سکا بؤخواری شۆربیونه‌وه

نازداره‌که .. له‌بیرته، خانوبه‌رهی ئی‌مە‌و ئی‌وه له به‌ردی قه‌مچ، به‌ردی هه‌زاری، کاره‌به‌رد، گه‌نمە‌به‌رد، به‌ردی نه‌قاری، به‌ردی رهش، به‌ردی سیله، نه‌رمە‌به‌رد، به‌رد ده زورگ، گاشه‌به‌رد، کی‌لله‌به‌رد، چیل، که‌فر دروست ده‌کرد. دیوارمان به قوورو قسلى بجه‌رگ به‌رزو راست ده‌کرده‌وه

داردی‌مە‌ک، داره‌هه‌زاره، چل می‌رد، باهق، چوارچیوه‌مان له‌بیر نه‌ده‌چوو. به دارئه‌سپیندار، دارگوی‌ز، داره‌بى، کاریته‌مان له‌سه‌ر داره‌ری ده‌کرد. له‌بیرته چرو، شه‌قهره، قسپ، گه‌لای کونجی، ئاژهن، قه‌سه‌ر، کفر مان، له‌سه‌ر کاریته‌کان داده‌نا. ئه‌ستوندە، کوله‌گه، خه‌ساره، پاله‌وان مان قیت ده‌کرده‌وه. دارکوت‌رەمان له‌بهر

ههیوان، بهرسفک راده‌گرت. به خوّلی سپی ژووره‌کانمان سپی ده‌کرد. سهربانه‌کانمان به می‌رده‌رهوه بwoo. تو دههاتی و دهچوینه کانی، له ری‌گادا تو توپهله بهفری‌کت له من ده‌گرت، بهشهمه‌وه دهخزایته کانی ژنان، لهش‌رمانه ساتمهت له باگوردانی سهربانه‌کهی پی‌شست ده‌کرد.

دووگردو لاکی‌ش و جه‌وال چنین بwoo!!! من بهفرم ده‌مالی و سهربانم ده‌گی‌را، ئه‌وده‌مانه توم ده‌بینی، به نازو ئاگرگی گه‌رمی چاوانت گه‌رمم ده‌بومه‌وه. هه‌ناسه‌م بو هه‌یواناتان به‌رز هله‌لد کشا! چاوم هر له په‌رتان له په‌زینی باخچه‌تان ده‌گرت. هه‌موو گافی، له ده‌ف یه‌ک بوبن. گوشه‌کانی خانووه‌که‌تان، دیواره‌کانی، سوانده‌و هه‌یواناتان هه‌مووی یادی شیرین و زه‌وقی خوشی ده‌به‌خشی. بؤیه توم هه‌رگیز له‌بیر ناچیت. تو په‌یکه‌ری کی به‌رزی پشتمن بوبت. ئی‌ستاش رووی زه‌مان ره‌ش بیت، ماله‌که‌مان گوزرايه‌وه، بارمانکرد، باریان بی‌کردنی... بؤ ئاقاری کی چه‌قین، مالی ئی‌وهش بؤ ده‌شتی کی بی‌کانی، بی‌سی‌به‌ری دارچناران... دوورکه‌وتینه‌وه، جاران، هر له بانی، ئاواه‌بوبن، ده‌گه‌یشتنیه یه‌کتری، نه کولان و نه کوچه هه‌بوون، بؤ هاتوچوش سه‌ره‌بانی ئی‌مه ری‌گای کاروان و مزگه‌وت و... کانی بwoo!

سهربانی ئی‌وهش ری‌گای دیوه‌خان و جوچین و (دی‌چرو) بwoo. ئی‌ستاش ده‌بی، ده ده‌وانزده خانوو ببریت، تا کولانی ک پی‌چت پی‌ده‌کاته‌وه، تا ده‌سوری‌بته‌وه. ئاوي پیسی که‌س نه‌ده‌چووه، به‌رده‌گای که‌س. له‌به‌ر بی‌ئاوه و که‌م هاتنی ئاوه و شکی شی‌رده‌کانی !!! ئا، ژنان ده‌ستیان له تیتکی یه‌کتر نه‌ده‌نا

قازو مراوه و چین و ماچین نه‌ده‌چوونه ناو گومی پیس و زه‌لکاوی بؤگه‌ن، منالائیش تووشي نه‌خوشی له‌رزو تاو که‌چه‌لی نه‌ده‌بوون. داخه‌که‌م، که ناوجه‌که‌مان چوّل ده‌بیت، ده‌بی‌ته قامیشه‌لان و درک و دال و لانه‌ی درنده‌ی ترسناک، کانی کویرده‌بی‌ته‌وه، کاری‌زه کان ده‌تنه‌پن، جو‌گه و جوبارو ئاوه‌ری ده‌شکیت، که‌وو قومری و بازو بولبل و په‌ره‌سی‌لکه بارده‌که‌ن. دیاره زورجار هه‌واری چوّل و خالی به‌سهر ئی‌مه‌ی دلدار هاتووه، بؤیه کوری جاحی‌لی دووره‌ولات، شوانی گه‌رمه‌سی‌رو کوی‌ستان و په‌رگه‌نده. که شهوان خزاینه هه‌واری، هه‌واره که خالی بwoo، له‌گه‌ل کولی خهم و حه‌سرهت و رووباری کی گه‌رمی روندؤک و به قورگی کی زی‌رین و تويانه،

بهم گواره‌ی به گوی‌ته‌وه،
وهخته سویم بدت بی‌ته‌وه، سینگت بهفری قهندیلی
به شنه‌یه ک با ده‌توی‌ته‌وه،
هاتبوم بی‌مه هه‌والی
که‌وتمه هه‌واری خالی.

حهزره‌تی نالی بی بالاخانه و ناغابان بیو، ژووری رازاومی ساپیته بهنه‌خش دیواری
مارجکراوی سبی پاک و سه‌رشورک و ناندین و ئاگردان، شک نایینی. هر رؤزی
به گولی ک دهستنوس و که‌شکول و پهره شیعرو رعه ده‌کاته ههواران و ته‌ماشای گولی
جوانی به‌هار ده‌کات و له مه‌جلیسی وادا ده‌مراسته و له کوری شیعرو هه‌ستبازییدا
وهستایه، بهلام بیوکی خهیال و بیوکی حهزو ئاواتی، بیو حه‌بیبهی نازداری ئه و
ژووری کی به‌هه‌یوان و ده‌لاقه دروست نه‌کردوده، تا بیت‌تله پاشای حه‌بیبهی خۆزگهی
خۆی و شیعرو خه‌لکی عاشقی شیعر کانی بی‌تهدی، بیویه زور به نازداری و گهوره‌بی،
چاوی شیعری به‌رزو به‌یتی فه‌لسه‌فه و شهی کوردی پاراو ده‌کاته ژووری زاوایه‌تی و
جی‌گای بیو حه‌بیبهی بیوکی خه‌یالی سازده‌کات و فه‌رموویه‌تی
زه‌فافه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حوجله بی بیوک و زاوی

نازداره‌که‌م، که تو له ده‌ف من ناییت، چاوه‌کانت دیر ده‌بن و به‌زئی زرافت، وه‌ک
مناره‌ی به‌رزی ئامیدی دیار نییه...!! تو، که له هیچ رهخ و هه‌ندافی ک دیار نیت، من
شیت و دین ده‌بم. بیویه به ناچاری نامه‌ی دوورو دری‌زی بونداره‌کهت ده‌خوی‌نمه‌وه
نهه‌لی‌ر، بهو په‌یامه روندکم که‌مترده‌بیت، تو به دیر نازانم، پاش سلاشی
گه‌رم، بیوت نوسیبیووم، لهو کاته‌ی له‌یه‌کتري دابراین، من که‌وتمه ولاتی کی بی ئاواو
وشک، بی دارستان، هی‌شتا هه‌ر شه‌وهو تیشکی خور يه‌که‌م بروسکه‌ی به‌یانی
ده‌مانبرزی‌نی...!! بلۇك و چىمەنتتوو كەلەشىشە كان، دەرگاو پەنچەرەو شىلمانە کەی
ھە‌یوانە‌کەمان سووردەبی‌تەوە. تۆقرەمان نامىنىت. کە نیوهرۆ دادىت، تېرۈزى ئەو
سۆرتاوه، بې پانايى دەرگاو پەنچەرە كان دى نە ژوورى. عەسران دە‌گاته بې‌بانى. دەبى
بە‌نچارى دەرپەرينە دەرى. دەزانى ئىمە لە‌بەر رەوهىزى شاخ و كۆزەتەسپىندارو قەدى
باوهشى چناران، کەم تیشکى گەرمى خۇرمان بەرده‌کەوت. ئىستاش حه‌وشە کە تەسک و
ديواره‌کان بە‌رزن. هەر دۆزەخى کە بی خۆی و حه‌وانه‌وهى تى دا نىيە. لە‌بەر دلە
زامداره‌کەمان، بیو سى‌بورى دلى تەنگمان، لەناو چەند كۆنە تەنە‌کە‌يە‌ك، دوو سى، شتە
رەيغانمان چاندوووه. يە‌ك دوو، بىنە لاؤلاو و ليفکەمان، بە‌سەر دیوارا بە‌رەزكەدیتە‌وه
لە هە‌مموو سەيرتر! ئەو دوو چاوه خانووه‌مان بە مانگى ک كە‌متر سەرگرت،
چوينه ناوي. هەند زوو تھاوا بیو، هە‌مموو بلۇكە كان دە‌ناسمه‌وه. دەزانم كام رۆز رى‌زى
يە‌کەم و دوا رى‌زى قىتىرايە‌وه. تەنافى وەستایه‌کە، چەند جار ئالۆزبۇو. چەندجار لە

بلوکه ده و رو و تیزه کان گیربوو، پسان. ده‌شزانم، ته رازووه‌که، له‌سهر کامیان راگیرا، کامیان په‌نچه و چوکی ئه‌وو ئه‌وی تری بریندارکرد. کامیان دهستیان که‌وته بنی و نینوکی هه‌لتوقاند. ده‌گامان چون تی خست...؟؟؟!! کوو په‌نجه‌ره کانمان راگرت و ته رازوومان کردن. هنگاو به هنگاوم له‌بیره، بؤیه‌ش به ره‌سهن و به هی خۆمانی نازانم، بۇنى باب و باپیرانی لى نایات. هه‌ستی هه‌ره‌وهزی قووره‌په‌ست و خۆلەبان و داره‌ری و چرۇپانکردن‌و، تامى دروستکردنی پی و نېيە...!! به گەمەی منالانی ده‌زانم...!! به حماموکى و خانىه‌چۆلە ئى منالانی ده‌زانم.

خانوبه‌ره جارانمان كۆن و دى رىن بۇون! بايم له باپيرمه‌وه بۇي به‌جىمايوو، ئه‌ويش له باوکيده‌وه. هه‌موو سالى خەلکى به گشتى دهستیان تى وەرددە، بۇنى هه‌موو ئاوايى لى دەھات، به تايىه‌تى بۇنى تۆزى خەونى من من بەردى بناغەی هه‌موو خانووه‌كانى گوندىم داناوه، من تەختە و بەردى سيلە ئى دیواره‌کەم به خۆم هەلۈزاردوووه. زوو دەست نىشانم كردبۇو، له رەوهەز شاخى‌کەوە هينابومانەوە. هەر دەلاقەيەكى، قوزىنىيەكى، شادارىيەكى، شادارى كى تامى كى خوش و يادى كى شىرىنيان پىوه‌بۇو. هه‌مووپيان، به كەرسەتە خۆمان و به دەستى وەستايەكى گوندى دروستکرابۇون. سەرەبانەكانى، جى گائى سىرچکانى و دامەي پىاوانى ئاوايى بۇون!.. كانى، باسى خەون و مەزاق و خۆجوانکردن بۇو...!! دىۋەخان، ئاخاوتى بەسۈودو شەوچرهى به زەوق و دانىشتىنى برايانە و جى گائى پياوه‌تى و ئىسراحەت بۇو لى رە چوونە بەردرگا عەيىد، دەرچوئىش هەر نېيە...!! كەس كەس ناناسى، ئەگەر وابروات، پى كەنин و دەستىگەمەي جارانى سەرەكانى دەستە خوشكانم له بېردىچى تەوە. ساوار كوتانە‌وه و گۇرانى و بالۇرە و شەوچەرەي حەقايدەت گىرائە‌وه و مەيل مەيلانى و چونە رىواسان و سرکە دروستکردن و گۇزەنەنان و نانەگىرىسە و مەشكەھەزىندەن و دۆغەوالىنان و بەرگە بالىف نەخشانىدەن و تەون و .. و كورە رەنگە ناوى خۆشم له‌بىر بچى تەوە...!!

ھەر له‌بىرە، بەلام، ھەر خەفت دەخۆم و لاؤاز دەبىم. وا بىزام ئىستا بىبىنى نامانىسىتە‌وه...!! لى رە دەزگاي پۈلىس و دەزگاي ترى بەترىس ھەيە. بىستۇچوار سەعات، لە پىشمان قىت دەبنە‌وه، چاومان لى زەق دەكەنە‌وه...!! بە بىغانە لايىدەمان دەزانن!.

نازدارە‌کەم، لە‌گەل

خويىندنە‌وهى نامە‌کەت، فرمى سكى ئەشك و خەم، لە‌گەل دىرى نامە‌کەدا تى كەلبۇون، زۆرى سرىنه‌وه...!! چون دەبىي؟ تۆزى دەلال، تۆزى نازدار، لەسەر دەستان رامگەرتبۇوى، وەكى دۆمان بى جى و بى هەوار بىيت...!! تۆزى نەرم و نيان، لەبەر سابات و سىبەرى فىنک، حەقتە...!! ئىستا، چون بەرگە دەگرىت، چون رەش هەلناگەرەت...!! چون هەناسەت دى...؟؟؟ حەياتە‌کەم، ئەگەر نەمتوانى بالاخانەي دوو نەھم و هەيوانى روو له

چیات به خی‌رایی بُو دروست بکه‌مه‌وه، ناچارم، به خه‌یال، وه‌کی کوره‌تیمه‌ی حه‌یرانی خومان.

.. که‌پری کت بُو بکه‌م
دیواری بکه‌م به سوتکه‌ی
مارنجی له خه‌نه‌ی
شه‌قره‌ی له سه‌ندله‌لوسی
کاریته‌ی له خاسه ره‌نگی
سوانده‌ی له قه‌نه‌فری
هه‌راشی ده‌که‌م بُو به‌ژنی تو
!!!

راسته نبودنسر له بیابانی گه‌رم و بی‌داری گه‌لای ته‌رو بی خونچه‌ی ناسک و بُونخوش و هاژه‌و خورخوره‌ی ئاوی بی‌گرد، بُو ئامییت ی دولبه‌رو دلتهری پاشای میدیای کوی‌ستان، باخچه‌یه کی هه‌لواسراوی دروستکرد! که‌نیشكه‌و دؤی شاخ و ناو به‌فر، ئامییتی کچی پاشای میدیا، باخچه‌یه کی هه‌لواسراوی ویست. ئه‌و چل و بی‌نج سال میری کی مه‌زن بwoo، چه‌ند کوشک و ری‌گاو پردو شارو په‌یکه‌ری دروستکرد. شاری بابل، بwoo کی ئاوه‌دانی بwoo، هه‌مووی رووخاو بیرچوونه‌وه، به‌لام باخچه هه‌لواسراوه‌که، چونکه بُو شازاده نازداره‌که‌ی دلی خوی دروستیکردنبوو، هه‌ر به‌پیروزی مایه‌وه، ئه‌و ده‌ستی ده‌رؤیشت، له هه‌ر شاخی ک به‌ردی ک، له‌هه‌ر زوورگ و گردى ک تووره‌گه خولی‌ک، له‌هه‌ر ره‌زو باخچه‌یه ک، بنه‌داری ک، له‌هه‌ر می‌رگ و زه‌ندق‌لی ک گوله‌نیسان و حاجیله‌ی هی‌نا، وه‌ستاو کارمه‌ندی هه‌نده‌رانی گواسته‌وه. کری‌کارو زه‌حمه‌تکی‌ش و مه‌جه‌ک ئه‌ستوری ماندوو کرد. باخچه‌ی هه‌لواسراوی دامه‌زراندو ئاوی به‌سره‌رسخت. بال‌داری جوان و خوشخوانی هی‌نا. مامزو کوترو په‌پوله په‌یدابوون، باخچه‌ی کرده .. به‌هه‌شت

ئاوی ته‌زی و سابات و قاسبه‌ی که‌وو لاسکه ری‌واس و هه‌ناری می‌خوشت ده‌ویت، من ده‌زانم، حه‌قی خوته...!! زه‌حمه‌ته من بتوانم ئه‌و دلله ته‌نگه‌ی تو له‌و لانه تاریکه‌ی ئیمرؤ رزگار بکه‌م...!! دهسته‌لاتم نییه. هه‌ر ئه‌وهندم له‌دهست دی دلم بکه‌مه ..!! زه‌قووره‌یه ک تاییه‌ت به تو، هه‌ر یادی تو

زه‌ریه جوانه‌که‌م ...! زورجار به‌بیانو، به‌فی‌ل، به‌می‌وانداری، بُو ساوه‌ر کوتانه‌وه و بُو زور ئیشی تر ده‌هاتمه مالتان. هاتنم خوش بwoo. ناخوشیه‌که‌ی ئه‌وهبوو، که‌م ده‌مامه‌وه. ئه‌و

روزه‌ی کاریته‌ی ناوه‌ندی ژووری کتان شکابوو، بُو گُورینی، به کاریته‌یه کی ئهستوورو دریز هاتبوم، ئه‌وه مزور لا خوش بُوو. گُورینی کاریته، کاتی کی زوری ده‌ویست. هردوولا، دیواره ئهستووره که‌مان، له ته‌نیشت کاریته شکاوه‌که کونکرد، کاریته نوی‌یه که‌مان، هی‌نایه ژووری و سه‌ری لای دیواری ده‌ره‌وه‌مان تی‌راکرد، سه‌ره‌که‌ی ترمان به زه‌حمه‌ت تی‌هله‌لکی‌شا. توش هه‌ردوو ده‌ستت له‌ناو که‌مه‌رت نابوو، له‌دیارمان راوه‌ستابووی، بُونی می‌خه‌کی ملت هی‌زی زیاتر ده‌کردم. به هه‌زاره، کاریته پیرو ماندووه شکاوه‌که‌مان ده‌ره‌ی‌نا. ئه‌وه رُوزه‌م قفت له‌بیر ناچی‌ت. چونکه، بُوتان ماندووبوم، ماله‌وه‌تان زور ری‌زو سوباسیان نواند. له‌وه رُوزه‌وه زی‌ده‌تر خوشیان ویستم. فی‌ربووم به گه‌رمی هاتوچوتان بکه‌م، به ئاسانی به کلیل و پشکه‌ی ده‌رگاتان بکه‌مه‌وه‌وه به دوای خومدا ده‌رگاکه خشت کلیل و له ری‌سه بدھم، چیتر له قونه‌ده‌رگا دانه‌نیشم، هله‌لکشی‌مہ بنه‌بانی، توش بالیفی به‌نه‌خش و به‌گولم له پشتی دابنی‌یت. چای دیشله‌مه‌ت له پی‌ش داده‌تام، به‌تیری چاوانیش زور له نزیکه‌وه، سه‌یرت ده‌کردم، بُویه‌ش حه‌زم ده‌کرد، زوو زوو کاریته‌یه کی ترمان بشکی‌ت، کاریته شکاوه‌که‌م زور خوشویست. ئه‌وه رُوزه‌ش خوش بُوو، که کاریته‌یه کمان به دیواری پشت‌وه‌تان، تا خوار نه‌بی و نه‌رزی‌ت، به دیوارمان هله‌لواسی. ئه‌وه رُوزه‌ش بُوو، که تو چه‌پکه گوله‌رروونه‌که‌ت دامی و له ژووره‌که‌ما هله‌لومواسی، رُوز به رُوز، ره‌نگی جوانترو زهردتر ده‌بوبو، بُونی هه‌ر ماوه‌وه‌هه ده‌مینی‌ت، نه‌مزانیو گوله‌رروون، ئه‌وه‌نده له ژووره‌وه بمنی‌ت‌وه‌وه وشك بی‌ت‌وه‌وه هله‌لنجه‌وری‌ت.

من و تو به‌یه‌که‌وه، چوینه می‌وانی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ی کوردمان عه‌زیز سه‌لیم، له‌وه ژووره‌پر ره‌نگ و پر تابلوبانه‌دا، هه‌ردوو کمان، چاومان له تابلو هله‌لواسراوه‌کان، لولودراوه‌کان، سه‌یری هه‌موموان کرد. وی‌نه‌ی کیزی گوزه لاهسه‌رشان و چل که‌زی و چاوره‌ش و ناوقد باریک و سینه ساف و روومه‌ت سی‌وو به‌ژن چنارو گوندی رُوخ رووبارو بالاخانه‌ی به‌رزا چه‌ند نه‌هم و بارده‌ی به‌بردی ری‌کمان بینی. له‌ناو ئه‌وه هه‌موو جوانیه‌یانه‌دا، رووم هه‌ر له تو ده‌سوراند، خۆم له ته‌ماشای جوانیت تی‌ر ده‌کرد. له‌ناو سه‌دان پؤسته‌ره تابلو کانی وی‌نه‌ی هیچ جوانی کم هله‌لنجه‌بزارد، دلم هۆگری هیچیان نه‌بوبو. چونکه توی خه‌یال و توی ویستم له‌هه‌لنه‌بزارد، له دواییدا دیمه‌نی خانوی‌کی قه‌لائتی هه‌ولی‌رم ده‌ست نیشانکردو توش به نه‌رم و به‌نازه‌وه، وتت به‌زه‌وقی، چاک ده‌زانی کام دیمه‌ن له ناختا جی‌گای ده‌بی‌ت‌وه‌وه چاوم له‌وه‌بوبو وی‌نه کان تابلوبیه‌کان له ئامی‌ز بگرم، تا وی‌نه کان خزمایه‌تی و ئاوى‌ت‌هی روحیم پته‌و بکات له گه‌ل هه‌وارو دیوه‌خان و خانگ و ئاگردان و به‌هه‌یوانی و پشت هه‌یوان و سروشتی جوان. هه‌مووبیان ئه‌وه‌م بُو ده‌گی‌رن‌هه‌وه، هه‌موو به‌یه‌که‌وه هه‌ست و

چاو ونیگان، له گه‌ل شوی‌نه کان و له گه‌ل تودا جووت و ئاوی‌ته و مهستم ده‌کنه‌وه.
له گه‌ل وی‌نه کانا، تابلو کانا تی‌که‌لده بیوم و لبه‌ر چاونم به خه‌یال ئه و ههوارانه‌م
دەزیانده‌وه و خۆم له زریانی ساردو هوره‌ی گه‌رمی رۆزگار ده‌شارده‌وه، له ژوورانه‌دا، له
ساته گه‌رمه و توانه‌وانه‌دا به‌رووی ده‌هاویشته بن خۆلەمی‌شی ناو ئاگردانی ژووره‌که و له
سه‌ماوه‌ری سه‌ردلاقه‌ی پاک و نزیک ده‌بومه‌وه و قه‌ندیلۆکه‌مان به دیواره‌وه
داده گیرسانو سوبه‌ی دارمان وەک دەندووکی که‌و سوورده‌کرده‌وه و دووکه‌لی
سه‌ربانه‌که‌مان به‌رهو رووی به‌رینی ئاسمانی ده‌فری و موژده‌ی سوتانی خوشی ده‌گاته
ئاسوی چاوه‌روان.

چه‌ند لەم ههواره نزیکده بیومه‌وه، سۆزی ئەفین و حەزى دیتنمان جۆشدارت ده‌بیوو،
سه‌برده‌ی ئه و کۆچه کوشندیه ئه‌م له بیرباته‌وه
نازداره‌که‌م، من دەمھوی‌ی، وی‌نه‌ی بالاخانه‌یه کی جوانم لەلابی، قه‌ستدە‌که‌م، هۆدە
چاوه‌و ئاغبان و دیوارخان و گورگه و سواندە‌تەلارم بەرامبەر بی‌ت. من دەمھوی‌ی،
سەردانی که‌لاوه‌ی رووچاویش بکەم. له پەنا دیواری هەرفی دوش دامینی‌م. من
حەزدە‌که‌م، زوو پی‌ش بارانی پایزو موژده‌ی چاوی جوانی نمەی رووناکی ئاو خۆلەبانی
خانووھ‌که‌م بکەمھو. من بەراستى و لەناخه‌وه ھۆگرى بەردکیشانه‌وھم، سەر دیواره‌کانم
لاخوشە و بەرزم راده‌گرىت. وی‌نه‌ی ئەوانھم لا پېرۋۆزه .. بەلام ئەفسوس . توش دەزانى
لافاوى رەش و دەستى چلکن و ئىرەبیان پەلامارى مەنیاندا، هەتیویانکردم، بى سی‌بەرو
پەنا مامەوھ، بۆیەش كرۇش بۆ وی‌نه‌یان دەبەم و حەزیان لى دەکەم و له خۆمیان ماره
دەکەم. پەيىنى ناسك و سترانى بەسۆزو بە جورئەتیان بۆ دەلی‌م، وەک دايىكى جىگەرسوتاو
و بە هي‌منى وی‌نه‌کان دەھىنە سەرسىنگم و بە كۆل و بەسەر دولكەو بە فرمى‌سکى
گەرم و لى وېبارى خۆمەوھ شىننیان بۆ دادەبەستم و پرسەیه کی گه‌رمی بە نەنیان بۆ
دادەنی‌م، خەلک و ناسیارە‌کانم بە كۆمەل، دەستە دەستە، بەپشتىشكاوېي و ئاخ و ئۆفە‌وه
بى‌نە پرسە‌کەم و بى دەنگ و دەست لەئىزۇ دانىشنى
نازداره‌که‌م، منلائان فى رېكەين، خانىچۆلە، حمامۆكى دروستىكەن، بېردىزۇ زەوقە‌کەي (خلە)
بېچەسىپى‌نین، كە خەلکى گالتەيان بى دەكرد و بى يان دەدۇوت
.. خەلکى بارى دەكرد و خلەش كەپرى دەكرد

له‌وھتى هەين جيرانىن، دیوارمان بى كەوه، گى‌مان له دەنگى يە كىرددەبۇو، بەشدارى خەم و
چۆكشكان و شايى و خەنەبەندان و نەورۆزقانم. له زبارەو هەرەوەرزو يارمەتىدان يە كەم
كەس بانگدە كرام. له گه‌ل بانگى كەلەشى رۇ كازبويھ بەيان، بە بى‌ل و جەوالى خۆمەوھ،
وەك داركەرۆسکى بەرمالئان شىننەبۈوم، يەك بى ئامادە‌تە خۆلەباتنان دەبۈوم، هي‌شتا
كەس نەھاتبۇو...! من قالدرمە‌دارم دروست دەكرد و بە گورىس بى بىللىكە‌کانم توند

دده است، ئەوجا خۆم دەبومە سەربانە کە و سەربەرشتى خۆلەبانە کەم دەکرد، بە جوانىش دەمپەستايەوە، جوالى پې جەفت و ورده بەردم لەکۆل و لە پشتى خەلکە کە ھەلددەرەشت و ئاستى راستىم لەسەربانە کە رادەگرت، تۆش بەرامبەرم خەرىكى سەۋە ترى و ھەنجىرو ھەناران دەبۇوى، پاكت دەکردىنەوە. ھەر كە تو ئامادەدەبۈت، من خىراو بەزەوقەوە دەمۈوت
پالە .. پالە .. سەربانە کە

خەلکى سەرقالىدرەمە کەو بى آل بەدەستە كان، لە سەۋە پې مى وە كان كۆدەبۈونەوە قۇورگى وشكىيان بەو مى وە فيقە تازانە تەرددەكىدو تى نويتىان دەشكاند، ئەوجا دىسان دەگەرانەوە سەر ئىشە کە. من دووبارە دەبومەوە سەربانە کە

زىبارە دى چەزو شەتمى کى خۆشى ئەفسوناوىي ھەبۇو، گەرجى ماندۇودەبۈين، بەلام خۆش بۇو. لە گۈندى دەچۈينە دەرى، گلەدەبۈينەوە، بۇ پەپولە بالرەنگىنە كان دەچەماينەوە، بۇ سەمۈرە كلەك زەرددە چاوه ئەستىرەي سەر دارگۇي زە كان سەرمان بەر زەدە كردىن، بۇ ئاواي فىنى كانى دەنۇشتايىنەوە، بىورو گۈريسمان لە تەنيشتى گى درىزە كەمان دەبەستاو تەماشى بەرزايىمان دەكىد، لە نىشى وان بۇ بەرزايى، لە دۆلەكان بۇ لوتكە، لە مى رگان بۇ ناو رەزان .. لە كەن دارچىروھ كان دادەبەزىن، بە ھەستى كى بى فى آل و بەرىزەوە خەرىكى چەزەپىنەوە دەبۈين. دى چەزەپىنە دەلەدەبەستا. دى چەزەپىنە مالى ئى وە كۆن بۇون، نەبراپۇنەوە، نەسوتابۇون، نزىك مالان بۇو. قالىبه دى چەزەپىنە گەورەبۇو، چەزەپىنە زۇرى دەۋىست، تەننیا من بۇتان ماندۇو نەدەبۈوم و ھەستىم بە هيلاكى نەدە كىد، وام دەزانى بۇ سەيران !!! ھاتۇوم

لە قالىبه دى چەزەپىنە زەلامانە، چەزەپىنە لەسەر يەك دەكىدە دەوهەن . چەزەپىنە كانمان سەر يەرەخوار دادەنا، تا بەفرو باران تەريان نە كەن، بە دامەزراڭىنى پۇخت و چاڭ بەرگەي شەش حەوت سالىان دەگرت و دەمانەوە كەلک و سوودىيان دەبەخشى. پاش ئە و ماندۇوبۇنە، كارى ئە و رۆژە درىزە، دەخزاينەوە مالى ئى وە، داوهەت و سەماوەرى جوان و ئاخاوتىنى رىزۇ حورمەت، پىشومان دەدا، پىشىمان دەكىدەوە، گولى كىراست و بىسىرى دەرىزەت و شەتلە رەيحان و ئامانى پاڭ و تەمىزە كانتان، تۆئى خەون و ... ھەموويان بەيە كەوە ئۆخەيە كى خۆشىيان بە دەمارە ماندۇوە كانى جەستەم دەداو ئىسراحەتم دەكىد.

نازدارە كەم دەبى ئىستا دى چەزەپىنە مابى ... !! !! !! دەبى ئەمجارەش قاپىل بى دەوهەنە چەزەپىنە لەسەر دابنى ئى نەوە دەبى بەھىلى خەونى خۆش و ديدارى تۆم بۇ ئاشتاباكاتەوە ... !! !! !!

دەبى نەفرەتمان لى نەکات و بە خزمایەتى جارانمان قبولباقاھەو، ئەگەر واش نەکات حەقىقەتى...!! چەند سالە بارگەو خشل و دەولەت و بوخچەو رەشمەلمان پىچايەوەو ھەموومان لە كۆلى خۆمانكىدو بارمانكىرد، ئەومان تەنبا جىھىشت! كە بى !دەوهەنەچروش بۇوە ساردى سرى كردووە

ھەر شەيتانى كەھاتووە لقى كى شكاردۇوە زامى سەختى تى كردووە، ئەگەر سوتاش بى كوي رايمان دادىت، حەقى لە ئەستۇماندا ھەيە، رۆزى قيامەتى دى تە زووبان و !! پەنچەمان لە چاو رادەكات

نازدارەكەم، تو لەناو دەفتەرى بىرەورىمدا لە خەيالى گەرۆكمدا، لە چاوى زەق و ... تى گەيشتنى ئىستامدای تو كېزى كى كوي سستانى .. كە زستانى زەحەمەتەو بەفرى دى تە چۈكان، سالى شەش مانگ سارده، بەس گونىيەو دارى ولاتاني ترمان دەپەستايىھەن زۇورى. خانۇوى ئىۋە بە خشتى جوان و سواخدرارو دروستكراپۇو، بايەخيان بە جوانى ئاكارى دەرەوهى دابۇو، بۆيە زۆر گەرم نەدەبۇو، ھەر خەمى تۆم بۇو. بەلام خانۇوى ئىمە بە مۇرە كرابۇو، نەفسىبربۇو، بى كولانكەبۇو، چاڭ لە ساردى زريان خۆمان حەشاردابۇو. ئەمە مۇرەيە، وا دروستكراپۇو بەرگرى سوباي زستانى ئىمە دەگرت...! ھاوينان رۆزى يەك دوو مۇرەمان لە قۇورى بەجەرگ و پەيت قىيىتە كردوو، ئىنجا مۇرە كەمان چاڭ دەپەستايىھە، پاش كىزربۇون و وشكۈونەوە، يەك دوو مۇرەيە ترمان لەسەر دەكىد، تا دەگەيىشته دارەرى، لەسەر دارەرى يەكەش مۇرەيە كى ترمان دروستىدە كىد، دەبۇوە ھەنوان، لەم ھەنوانە يەك دەرگايە كوردەوارىيەدا، گەرم دەبۈنەوە! كوردەوارى چاڭ و جوانىان بۇ :ھەلبەستابۇين، كە وتراپۇو، نەخانى دوو كون ... نە پىياوى دوو ژن

سۆبەمان دەھاوايشتى، وەك برىشكە سووردەبۇوە، بوارى خۇلەمىش و مشكيمان نەدەدا، ھەر دەسووتاولەگەل سوتانا، دلە بى تۇقەرەو يارە دوورە كەى، ھەر دەسوتا، بە حەسرەتى ژووان و دەستكىرن و قىسى بەتام و بەلنى مسۇگەرە رفتارى ژنانەت بۇو ئەو زستانە بۇ دلى ئەسىرم، بى جەگە لە شەمشەمە كۆپە كەى بىنمىچە كە هيچى تر بەرچاۋ نەدەكەوت، لە دیوار زىاتر هيچم لى دىيار نەبۇو...! سەرم بەرزىدە كرددەوە، ھەر

کاریته و چرو دیاربیوون...!! که به فریش دهتاوایه و، دار چه که‌رهی ده کرد، چوارده‌وه‌همان وه ک مافوری نه خشین ده برقایه و. ده چوینه ری واسان، شاییمان ده کرد، به خوم قهفی که‌مه‌رهی پشدی نه که تم ده‌زمار، تی ر که‌زیه کاتم بوندنه کرد، تی ر بونی گولی نه
کوی‌ستانه‌مان ده کرده هناره کانی ناو خوی‌نمان، من ده‌بوومه نوده‌فانی دیوه‌خان، توش کابان و خاوهن مولکی جوانی و ناز. منی دلدارو منی ماندووی حهز له زیان، بوارم واپووه، که دهی بژیم و به‌رگه‌ری سروشت و خمره‌تل و گورگی هاری ناو رانه‌مه‌رو بگرم. زیان و اته به‌رده‌وامی، و اته ری‌زکردن و نه‌خشاندنی به‌سوسودی می‌ژووو .. خوبه‌مره‌فرانین

! کورد و توبه‌تی: که رزقت سواربیوو، رووی ده‌گات بگوره بوبه بوقه زیان و ده‌رامه‌ت، تری و هنچیرم له کوی‌ستانه‌وه بهناو دوّل و گهوه و کوره‌ری ده‌رؤیشتم و ته‌ماشای گولی بیوکی جوان و رازاوه‌ی می‌رگم ده کرد ده‌خزیم و له به‌رزای شاخه‌وه بوقه زوورگه کان، بوقه ده‌شته کانت شورده‌بوومه و، جو‌گله تسا لاه کانی ده‌زام، وه ک مار لولم ده‌خوارد، لات و ده‌شت و گوندو مه‌جرام ده‌بری .. له هه‌ندی شوی‌نت ده‌بوومه و خی‌راتی جوانی ک، له باخچه‌یه ک ده‌گیرسامه و، گوله بی‌غمبه‌رو گوله گه‌نم و گوله به‌رؤژه و جوم بی‌ده‌گاندو ده‌رؤیشتم ...! له هه‌ندی شوی‌نی ترا، ده‌خزامه ناو تونیل، ده‌چوومه ناو کاری‌زه کان، سه‌ری خوم هه‌لده‌گرت و ئاوم بوقه و‌رژی ری ماندووم دابینده کرد، توخنی ئاغای هه‌وری به‌سه‌ری خاوی‌ن نه‌ده که‌وتم! تا ده‌گه‌یشتمه شوی‌نی مه‌رام و باره‌تری و هه‌نجیرو سماق و باره‌دارو سرکه و می‌وزم ده‌گه‌یاندنی. ده‌چوومه سه‌ربانی کی بلندو گازم ده کرد .. و‌رنه تری‌یان .. و‌رنه هه‌رمی‌یان .. و‌رنه هه‌ناران

! من له‌لایه ک و دی‌وهره‌ش له‌لایه کی تر بانگمان ده کرد دی‌وهره خه‌ناوکه ... دی‌وهره نوقل ... دی‌وهره ترش و شیرین

. مامه‌ی هه‌ورامیش دهی ووت ... بنیشت به‌په‌رژه کوره‌چییه کان به‌که‌ره به زنگوله کانیان، زبیان بوقه کوره کانیان له گوفه کان کوده کرده وه شه‌لته‌یان داده‌گرت به‌کاروane دری‌ژه، چاوی ئه‌سمه‌رو کیزوله‌ی دوورنه که‌رو سه‌ربه‌رده بی‌رو دوّل‌ای .. ئاوی بیری چه‌ند به‌ژن قووّل و خه‌زیم و گواره‌ی به‌کاریته‌م ده‌دیت .. زه‌لامی ماندووو ژنی به‌په‌ری‌زم خوش ده‌ویست .. ده‌دشتی به هه‌ولدان و ئاره‌قی رهش و شینم هه‌ست بی‌ده کرد !!

.... خله‌کی کوئله‌دهرو شهیدایانی ژیان و سهربه‌ستیم دهدیت

پاشایه کم، که من له تو زوی ریووم، خوم دهشارده‌وهو لهناخی دلیشم‌وهو بو دینت ده کولام و چه‌پکه‌تیری ته‌ماشام له‌جاوانم زابوون و ئوقره‌مان نه‌مابوو. قه‌ستم ده‌کرد به خزی‌مهی ده‌گاتان ئاگادارت بکه‌مه‌وهو بی‌مه‌وه به‌رامبهرت. به‌لام توش هائیته پی‌شم و سه‌یرت ده‌کردم و چاوه‌کانت به فرمی‌سک زابوون .. شله‌زاپیت و هر چاوه‌کانت له چاوانم ده‌بری .. ئه و روزه کوچی‌کی رهش ببو، وه ک شی‌تان که‌وتمه ئاقاری و چوومه په‌نا دیواران، دوورکه‌وتمه‌وه، له دووره‌وه دیقەتی گوندیم ده‌دا. تو چوبوینه ئاسمان و که‌وتبوینه نی‌وان هه‌ورو ئاسمان و دیارنه‌بویت، حه‌جمانم نه‌ببو، سوورم ده‌خوارد. من سه‌د سالیش ده‌ره‌به‌ده‌ریکی م هر دی‌مه‌وه، تاشب‌هه‌ردی به‌رمالاتنان له‌بازارو بالاخانه‌ی چه‌ند نه‌هم به‌رزترو جوانتره ! من هه‌ر دی‌مه‌وه .. کانی نزیکتان له کانیه کانی تر روونتره، خه‌ونی به‌ره‌هه‌یوان‌تانا خه‌ونی به‌هه‌شتیم بی‌ده‌هه‌خشیت. په‌نچه کانم هه‌لده‌وه‌ری‌ن ده‌قله‌شن، نینتوکه کانم بی‌ک به‌ره‌هه‌بنه‌وه، ئه‌گه‌ر له ئاگردانی گرمی ئی‌وهی دووربیم ! ماله‌که‌تانا حه‌وانه‌وه پشووم ده‌دانی، بالام گه‌ز له‌گه‌ل ئه‌سپندارو چنار‌تانا بالا ده‌کات، ته‌به‌شم ده‌بی‌تاه سی‌و‌لاسسوره و ناوشانم ده‌بی‌تاه لادیواری‌کی به‌رگری قه‌لاؤ داره‌ری و خوله‌بان و به‌فرو با‌گووردان راده‌گری‌ت. له‌توش دووربیم بروا ده‌که‌ی مردووم، !!! بروابکه من به‌و بایه ده‌ژیم له کولانکه‌و سه‌ربان و با‌چجه‌و لای مالتان دی دوش داما‌بیووم، لچشور، که‌وتبوومه به‌حری خه‌مامان. له‌و کاته‌ش، له گوندی، له‌سه‌ررووی کوشک‌تانا، شاییه ک ده‌گه‌را، سه‌ربانه که بیوه می‌رگی‌کی ره‌نگین، کولان چوّل و ده‌گاکان داخرا‌بوبون، چه‌په‌ره کان گالدرابوبون، که‌س له مالی خوی نه‌ببو ... ته‌نیا من نه‌بی، من ته‌نیا پشتم به کوئره‌ی هه‌یوانی دابوو .. له‌وده‌مه‌دا، له‌گه‌ل خشپه‌ی بی‌یه کانت هه‌شیاربومه‌وه، تو هاتی و وتت !!! ئه‌م شاییه بی‌ تو شینه

ئه‌م زه‌ماوه‌نده بی‌ تو به‌تاله، ئه‌م دیمه‌نه ره‌نگینه بی‌ تو تاریکه .. هه‌لسه وره، با له‌ناؤ یه‌کترا ئاوی‌ته‌بین، وره‌ه شایی، من دی‌مه ده‌ست، من شان له‌شانت ده‌خشی‌نم، من کولمه‌م له رومه‌تت نزیک‌ده‌که‌مه‌وه، من نزیک ده‌بمه‌وه، من .. من و تو ئه‌م هه‌واره‌مان گه‌رمکرد، شاییه که‌مان گه‌رممکرد، من و تو شوی‌نه که‌مان کرده به‌هه‌شت .. به شاییه که سه‌ربانه که، شوی‌نه که که‌وته له‌رزین، چه‌یه‌رو په‌رژین، ده‌گاو ده‌روازه، هه‌موو .. هاتنه .. ته‌ماشا

له و رۆژه‌وه خۆشەویستیمان له کادین و مەرك و کوزه‌ک و شوی‌نى لاجه‌په کان چووه سه‌ربانه کان، له سه‌ربانه بى مى‌ردره‌وه کان به ئاشکرا بwoo، له شوی‌نه کان ھاوارمانکرد .. ھەمو خەلکى گوندى و ئاواییه کان زانیان، ئەو کاتە، ئەو رۆژه‌داو ئاگامان له کەس نەما، له ناخه‌وه ھەلپەرین، بە سۆزه‌وه ، بە حەسرەتەوه ھەلپەرین، له و رۆژه‌داو لهم شوی‌نه دا زامن شايى لە گەل تۆ، شايى لە دەستى تۆ، دەمکاتەوه پاشاي قەلەکان، كەلاوه کان دەبنەوه كۆشك، تۆم لە گەل بى زەوق و ھزرى بىناسازىيم فە دەکات، نەخشەئى جوانم دىنى تە خەيال، پەنجە کامن ھىلى راست رادەكى شەن، باخچەو نافۇورەو بۆشايى زىياد دەكەم. كە شايى گەرم دەبwoo، چاوى زەق و زىيت تەماشىيان دەکردىن، له بەر گازاندەو ورده ھەوال و ژووان و پرسىارى زۆر ئاگامان له کەس نەما، ئاگامان له خۆ نەدەما، زۆرى نەدەما له سواندە كە بکەوينه خوارەوه.

نازدارە كەم، له بېرته كە بىم وقى، دەبى كەي شايى ئىمە نۇرەھى بىت !!؟؟.. كەينى، قۇورکارى و دیوار دروستكىردن و له وده سواخدانه‌وه بىتەوه ... !! كەينى .. ئەوجا بەراسلى دەكەوەمەوە ناو ئەندىشەئى بىناسازى و خانووى وا دادەمەززىي نەم، ژوورە کان ھيس نەبن، گەورە بەرەو تىشكى خور بن، خەلکى بۆ تەماشات، نەيارانىش كۆچبىکەن و ئەو بەيتەي (حاجى قادرى كۆپىي) مان له بېر نەچىت كە فەرمۇويەتى

زۆر سەگم دىيە، فەقهەت نەمدى رەقىيى ھەندەسە وەزعى نامە وزوون دەبى وەك خانووى بى ھەندەسە

ھەولىر / ھاوينى 1990 - زستانى 1991

تەواو.

..... پاشکو

توبخ: نهوم 1:

سابات: که پر 2:

به‌هاربند: شوینی که وه ک به‌ره‌یوان، لایه‌کی به‌له‌لایه، که تهشقی سه‌رما ده‌شکی 3:

به‌ره‌زه‌لاخ له ته‌ویله‌دا گه‌رمایان ده‌بیت، له‌وی ده‌یابن‌هسته‌وه

قونگره‌ی زه‌یتی: قونگره‌ی تایبه‌ته له قه‌لاته گه‌وره‌کان، له‌م شوینانه‌دا زه‌یتی کولاو 4:

به‌سهر نه‌یاران و هی‌رشکه‌رانا داده‌کرا

کونه‌تیر: کونی بچوکه ده‌روانی‌ته ده‌ره‌وه، له دیواری به‌رزو بالاخانه‌و سه‌ربان و 5:

بانی‌زه کانایه، له‌وی‌یه‌وه تیری به‌رگریان له دوزمن و نه‌یارانیان گرتوه

کونه‌توب: کونی گه‌وره‌ن، لووله‌ی توبی بی‌وه‌چووه‌وه له‌وی‌یه‌وه ٹاراسته‌ی ده‌ره‌وه کراوه، 6:

له قه‌لات و سه‌نگه‌ره کانه‌وه ٹاراسته‌ی ده‌ره‌وه، له قه‌لاتی ره‌واندوزا هه‌بووه

به‌رده نوی‌ز: به‌ردی پان و ته‌خت و لوسه، بی‌نوی‌زکردن له زور شوینی گشتی و 7:

سه‌ردری، دانراوه و پاک و خاوین را‌گیراوه

روو له ٹاکری: بی‌ٹاکراسته‌ی رwoo به‌کارهاتووه، واته رووی له شاری ٹاکری‌یه، له زور 8:

شویندا ئهم ده‌سته‌وازیه بی‌روو و ئاسق به‌کارهاتووه

قه‌مته‌ره: سه‌رده‌رگای به‌رزو قایمی خانووو حه‌ساری گه‌وره 9:

کوتره: داری هه‌یوان، له خانووی (عه‌تولا ئاغای هه‌ولی‌ر)، زور به‌کارهاتبوو، 10:

سه‌ره که‌ی به نه‌خشنه

دارپاله‌یوان: داری ئه‌ستووره، بی‌توند‌کردنی ده‌گاو دیواری لار به‌کاردیت، به 11:

پشته‌ی دیواره که‌ی وه‌ده‌نی

هه‌وره‌بان: له‌ناوچه‌ی هه‌ولی‌ر به‌یتونه‌یه 12:

گولته: دیواری‌کی پان و ئه‌ستووری له قووره به دیواری لارو دری‌زی وه‌ده‌نی 13:

خانووی جه‌میله فه‌ندی: خانووی‌کی نازداری کونی قه‌لاتی هه‌ولی‌ر، زه‌وق و 14:

ورده‌کاری هونه‌ری و بیناسازی به‌رزی تی‌دا به‌کارهاتووه، ده‌زگای شوینه‌واری هه‌ولی‌ر به جوانی پاراستویه‌تی و پاری‌زگاری ده‌کریت

سیوسیوه: شوینی دانانی ده‌گای جارانه له‌سهر ئه‌رز 15:

باهو: چوارچیوه‌ی ده‌گایه، که له داری گوی‌ز دروستکرابیت، یان ته‌خته‌ی 16:

دارگوی‌زه له بنمیچی خانوو دانراوه و له هه‌وره‌مانا هه‌بووه

- خوشاپ: قهلایه کی به رزو سهختی، کورده مه حموده‌یه کان بوروه، له سه‌رده‌می تؤیه‌می 17: کوچیدا دروستکراوه و ده که‌وی ته سه‌رشاخه به رزه کانی ناوچه‌یه هه کاری
- قهلاتی کوردان: قهلایه کی سه‌خته له شاری (حومس) ی سوریایه، له سه‌رده‌می شا 18: سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبیدا کورد لهم قهلایه‌دا بونه، ئی ستابش شوی‌نهاواری کی مهزنه. چه‌ندین قولله‌و دیواری به رزو پان و سه‌نگه‌رو جبه‌خانه و ژی‌رژه‌مینی تی‌دایه و یه کپارچه بـهـرـد دروستکراوه.
- شی‌روانه: قهلایه کی به رزه له ناوچه‌یه که‌لار، له لایه‌ن به گزاده‌کانی جافه‌وه 19: دروستکراوه.
- چه‌یه‌ر: ده‌گای باخچه‌یه، به‌درک و تیسوو کورته‌دار دروست ده‌کریت، 20: سه‌نگه‌ریشه.
- هه‌تان: ره‌ش‌خان، دروستکراوى خانووی ته‌ویله‌ی کونی کورده‌وارییه 21:
- ئاغابان: ژووری که، یان زیادتر له ژووره‌وه قالدرمه‌ی بـهـلـدـهـبـهـسـتـرـیـت، له‌دـهـشـتـی 22: هه‌ولی ر بـهـم جـوـرـهـ خـانـوـوـانـهـ وـتـراـوهـ، شـارـسـتـانـیـ
- پارده: سه کو 23: شمشی‌رده: کلیلی دری‌ژی ده‌گایه له دار دروستکراوه 24:
- هه‌زارمی‌رد: داری کی لووس و دری‌ژه، له‌ناو دیواردا داده‌نریت، له ده‌گادا 25: ره‌تده‌بیت، ده‌گای پی داده‌خریت، له‌ناوه‌که‌یه‌وه دیاره، ئه‌م گالدانه، ئه‌و ده‌گایه‌ی و دابخریت به‌هه‌زار می‌رد ناکری‌ته‌وه، به‌هه‌ردوو شی‌وهی ئاسقی و ستونی دی‌تله پشت‌وهی ده‌گاکه.
- چل می‌رد: له‌هه‌ندی شوی‌ندا به‌هه‌زارمی‌رد ده‌وتقیت چل می‌رد. واته به چل 26: می‌رد ناکری‌ته‌وه.
- وشکه‌که‌له ک: دروستکردنی خانوویه‌ریه به‌بهردی لووس و ری‌ک و نیمچه تاشراو، 27: به‌رده کان له‌سه‌ریه ک به‌بی نه‌رمه داده‌نریت، شی‌وهی بـهـرـدـهـ کـهـ وـهـسـتـایـ وـ زـانـایـ داناییان وا ده‌کات ئه‌م به‌ردانه توندو ری‌ک و پته‌وه راوه‌ستیت، ئه‌وهی شایانی باسه، ئه‌م جـوـرـهـ خـانـوـوـهـ چـهـنـدـ نـهـمـهـیـ بـهـ وـشـکـهـکـهـلهـ کـهـ دـهـسـازـیـتـ بـهـرـگـهـیـ زـوـرـ دـهـگـرـیـتـ. ئهـمـ شـیـوهـیـ لـهـهـوـرـهـمانـ باـوهـ.
- هه‌نوان: خانوویه‌ره 28: لـهـفـنـهـ قـامـیـشـ
- ثـازـنـ: جـوـرـهـ دـارـیـ کـهـ گـهـلـاـوـ لـقـهـ کـانـیـ پـاـشـ دـارـهـرـیـ دـادـهـنـرـیـتـ 30:
- خـوـکـهـ: خـانـوـوـیـ سـادـهـیـ ئـازـمـلـیـ تـیـ دـاـ بـهـخـیـ وـدـهـ کـرـیـتـ، تـهـوـیـلـهـ 31:
- زـنـجـ: تـهـوـیـلـهـیـ بـهـ پـوـوشـ وـ قـوـورـ درـوـسـتـدـهـ کـرـیـتـ 32:
- کـادـینـ: درـوـسـتـکـرـاوـیـ کـیـ سـادـهـ وـ پـتـهـوـ بـهـ هـلـگـرـتـیـ کـاـ، ئـهـوـهـشـ لـهـ بـارـانـیـ زـسـتـانـاـ 33:
- دـهـپـارـیـ زـیـتـ

- عه‌مبار: دروستکراوی کی بچوکه بـه هـلگرتنی دـانهـوـیـلهـ، بهـتـایـبـهـتـیـ گـهـنـمـ وـ جـوـ: 24: دروستکراوه که بناغه‌ی لهسر بـهـرـدـیـ زـهـلامـیـ بـهـرـدـهـزـوـورـگـ دـادـهـمـهـزـرـیـ نـدـرـیـتـ، ئـهـوـهـشـ لـهـبـهـرـ ئـهـوـهـیـ تـاـ زـيـنـدـهـوـهـرـوـ مـؤـرـانـهـیـ نـهـ گـاتـیـ، دـهـرـهـوـهـ نـاوـهـوـهـیـ جـوـانـ وـ پـوـخـتـ سـوـاـخـدـهـدـرـیـتـ، كـونـ وـ پـهـنـجـهـرـهـیـ هـهـیـ بـهـهـ کـارـهـیـنـانـیـ لـهـدـاـکـرـدـنـ وـ دـهـرـهـیـنـانـیـ دـانـهـوـیـلـهـ کـانـ، درـوـسـتـکـراـوـهـ کـهـ تـهـنـیـاـ هـهـلـدـهـ کـهـوـیـتـ تـابـوـتـهـ بـهـرـدـ: بـهـرـدـیـ پـانـ وـ لـوـوـسـ وـ بـارـیـکـهـ، بـهـ نـاشـتـنـیـ مـرـدـوـ بـهـ کـارـدـیـتـ، زـۆـرـجـارـ: 25: لـهـ گـۆـرـسـتـانـهـ کـانـ بـهـرـدـیـ وـ زـۆـرـ کـهـلـهـ کـهـ دـهـکـرـیـتـ، کـهـسـیـ وـ اـهـیـ بـهـ خـیـ رـوـ چـاـکـهـیـ خـۆـیـ دـهـیـانـکـیـشـیـ تـهـوـهـ بـهـرـدـ کـیـلـ: بـهـرـدـیـ تـایـبـهـتـیـ کـیـلـیـ گـۆـرـیـشـهـ، دـیـارـهـ کـهـواـ درـیـژـوـ بـارـیـکـ وـ لـوـوـسـهـ: 26: وـهـ کـ تـابـوـتـهـ بـهـرـدـ لـهـسـرـ گـۆـرـسـتـانـهـ کـانـاـ هـهـیـ تـاـهـهـ کـ: قـسـلـ: 27:
- بـهـرـدـیـ کـارـگـهـیـ: بـهـرـدـیـ تـاـشـراـوـهـ بـهـ درـوـسـتـکـرـدنـیـ دـیـوارـ بـهـ کـارـدـیـتـ: 28: دـارـدـیـمـهـ کـ: دـایـ درـیـژـوـ کـورـتـهـ دـهـخـرـیـتـهـنـاـوـ دـیـوارـ، ئـهـوـهـشـ بـهـ ئـهـوـهـیـهـ تـاـ دـیـوارـهـ کـهـ رـوـونـهـچـیـتـ، دـارـیـ گـوـیـزـ بـهـ دـارـدـیـمـهـ کـ باـشـهـ، لـهـدـیـوارـیـ وـشـکـهـلـهـ کـ بـهـزـۆـرـیـ بـهـ کـارـدـیـتـ: 29:
- کـهـفـ: بـهـرـدـ: 30: بـورـجـیـ بـهـلـهـ کـ: بـورـجـیـ کـیـ کـوـنـیـ شـوـیـنـهـوـارـیـ سـهـرـدـمـیـ حـکـومـیـ مـیـرـهـ کـانـیـ: 31: کـورـدـسـتـانـیـ باـکـوـورـهـ لـالـشـ: پـهـرـسـتـگـایـ یـهـزـیـیدـیـهـ کـانـهـ، دـهـکـهـوـیـتـهـ نـاوـچـهـیـ یـیـسـفـنـیـ وـ ئـهـتـروـشـ: 32: لـهـبـورـجـهـ کـانـیـ ئـهـ وـ پـهـرـسـتـگـایـهـداـ هـیـمـایـ بـیـنـاسـازـیـ نـایـابـ هـهـیـ چـهـرـمـوـکـ: یـهـکـهـمـیـ گـونـدـیـ یـاـوـهـدـانـیـ کـشـتوـکـالـیـ وـ نـیـشـتـهـجـیـ یـهـ نـاوـچـهـ کـهـیـهـ: 33: شـوـیـنـهـوـارـیـ دـهـکـهـوـیـتـهـ دـهـفـهـرـهـیـ چـمـچـمـالـ باـکـوـورـیـ شـارـیـ کـهـرـکـوـوـکـ ھـزارـمـیـرـدوـ شـانـهـدـهـ: دـوـوـ ھـشـکـهـوـتـیـ کـورـدـسـتـانـیـ باـشـوـورـنـ، لـهـ نـاوـچـهـ شـاخـاوـیـهـ: 34: سـهـخـتـهـ کـانـهـ، زـۆـرـ کـهـلـوـپـهـلـیـ کـوـنـیـانـ تـیـ دـاـ دـۆـزـرـاـوـهـتـهـوـ کـونـدـلـانـ: درـوـسـتـکـرـاوـیـ کـیـ سـادـهـیـهـ، لـهـنـاـوـنـدـیـ حـهـوـشـهـیـ گـهـوـهـیـ نـاوـچـهـ: 35: گـهـرـمـهـ کـانـیـ کـورـدـهـوـارـیـ درـوـسـتـدـهـ کـرـیـتـ، دـوـوـ نـهـمـهـوـ سـهـرـهـ کـهـیـ سـیـبـهـرـ بـهـ ئـهـ وـ کـونـدـهـ ئـاـوـانـهـ دـهـکـاتـ، تـاـ خـۆـرـیـانـ بـهـرـنـهـ کـهـوـیـتـ بـهـ سـارـدـیـ وـ فـیـنـکـیـ بـمـیـنـیـتـهـوـهـ. زـۆـرـیـشـ مـیـوـهـوـ سـهـوـزـهـیـ لـهـ ژـیـرـهـوـهـیـ دـادـهـنـرـیـتـ خـهـشـیـوـوـ: 36: زـۆـورـیـ زـهـخـیرـهـیـهـ قـوـتـانـ: شـوـیـنـیـ کـهـ بـهـ هـلـگـرـتـنـیـ گـۆـزـهـوـ چـهـرـهـیـ ژـاوـ: 37: ھـهـرـزـالـهـ: ئـهـسـتـیـرـکـ: لـهـزـوـورـیـ خـیـزـانـهـ، بـهـ هـلـگـرـتـنـ وـ کـۆـکـرـدـنـهـوـهـیـ زـهـخـیرـهـوـ: 38: کـهـلـوـپـهـلـیـ نـاوـمـالـ بـهـ کـارـدـیـتـ

- کهندوو: دروستکراوی که بُو هله‌لگرتی ئاردو دانه‌وی‌لله به کاردیت، ئه‌وهش وه ک: 39: ئه‌ستی‌رک و کهندوو لهناو ژووری خی‌زانه‌دایه
- چال: قورتی کی لولوی قولی به رینه، دانه‌وی‌لله تی‌دا هله‌لده‌گیریت، تا له: 40: زینده‌وهر و تهربون بپاریزرت، چاک سواخده‌دریت و سه‌ری جوان داده‌خریت و چوارده‌ورهی به کا ده‌گیریت.
- چاله‌بفر: شوی‌نی کی قوله، له زۆزانه‌کانا به‌فری بُو ھاوین تی‌دا هله‌لده‌گیریت: 41: سارداو: حه‌وزی ئاو خواردن‌وهيي: 42:
- شەقىرە: دارى كورتە هەر 1.5 - 2 مەتر درىز دەبىت، پاش دارەری دەخرىت: 43: سەر كارىتەكان، جوان و بەرىز دادهنىرن. دار ئەسپىندارى درىزۇ ئاسابىي دوو داره‌هولى رى تى‌دەبىت، سەرە بارىكە كەمى دار ئەسپىندار دەبىت شەقىرە، ئه‌وي ترى دەبىت داره‌هولى ر، بۆيەش داره‌هولى رى بى‌دەلىن، چونگە لهناوچە كانى خۇشتاوهتى كارىتەكانيان بُو فرۇشتىن بُو شارى هەولى رى ناوهو هەر لەشارا ئەم دارانه رەواجى زورتىری هەبووه، واتە له خانۇوه كانى سەرې بەكارىتەكانى شار بە كارهاتۇن.
- مارچىج: ئەو ئامىرە دەستىيە قوورى ژوورەوە دەرەوەي دىوارا لuous دەكت، 44: بەكاره‌كەش و تراوه مارنجىكىردىن.
- ئاخۇور: دروستکراوی کى درىزۇ بارىكە ئالىكى بُو وەلسات لەناودا روودەكىت، له: 45: قوورى دروستىدەكىت.
- دلال: پىرە كۆنە كەى ناو شارى زاخۆيە، لەبەردى زەلامى و پەتە دروستکراوه، بناغە: 46: و كەوانەكانى زۆر زىرەكانه دروستکراون، گوايى، له رۆزى يە كەمى دروستكىردىن پىرە كە بىريارياندابۇو قوربانى بُو بىكەن، هەر كىزى كى بەھۆيى گۈزىركات و ئاو بە گۈزە لەو رووبارە بىنەت، لەزىر بناغە كەى دادهنىن، وا رى كەوتۇوه كىزى نافدارى پاشاي ناوجەكە، دلالخان هاتۇوه، ئەوانىش لەسەر بىريارە كەى خۆيان و بەرەزامەندى پاشاوه ئەويان كەردووه بە بناغە كە و ناوه كەى له ناوي ئەو كىزە پاشايه نازدارەوە هاتۇوه. پىرە كە بە خۆرائىرى و جوانى ماۋەتەوە و بُو پىيادە بەكارىت.
- گوفەك: زىلدانى گوندەكانه و سالانە كۈورەچىيە كان بەبارو دوايىش بە لۆرى: 47: زىلەكانيان بەسەبەقان بُو سوتاندن و تى كەلگەنلى كەى كۈورەكانيان كۆپياندە كەرددەوە.
- ھەزاربر: ئەو كرى كاره زاناو لى زانەي كۈورەكانى كەرپۈوجه، بەھەزارو بە كرى: 48: خشىتى دەبىرى، واتە بە رۆزانە كارى نە كەردووه، بەھەزار خشىتى بىريو. له بىرين و ئامادە كەنلى خىشت بُو سوتاندن و سازكەنلى زۆر كارامە و لى هاتۇوبون.
- سپىتىرك: قالدرمە: 49:
- خەسارە: دارى ناوهندى دارە رىيە: 50: بەرسقەك: ھەيوان: 51:

می‌ردره‌وه: ستاره‌یه و لهه‌ندی شوی‌ندا پارده و به‌یتونه‌شه: 52.

دی‌چرو: داری مازوو، يان داری به‌روو لقی بُو هله‌لگرتني چرو به‌کارهاتووه، ئه و 53: دارانه به هیچ شی‌ویه ک نابری‌تهوه، هر بُو ئه مه‌به‌سته زور جوان پاری‌زگاری کراوه، هر مالی کی ئازه‌لدار دی‌چروی تایبەتی خویان ههبووه، ئه‌وهی وەلساتى زۆرتر ههبووه لەیه ک و دوو دی‌چروی زۆرتر ههبووه

سەرشورك: گەرماوى خىزانە: 54.

ناندین: شوی‌نی خواردن ئاماده‌کردنە: 55.

چاوه: ژوور: 56.

بەردی سيله: بەردی تاييەتىه لە گوشەي رىزەكانى دروستىردن بەكاردىت، 57: رىزى ئەستۇنى و ئاسۇنى بەيەكترى دەبەستى تەوه

شادار: دارى گەورەي دارەمرىيە: 58.

ھهزاره: دارى گەورە قايىمە بُو هله‌لگرتىن كاريتهى شكاو بەكارىت، بەھىزى چەند 59: مروقى کى بەھىز بارە ك بەرزدە كرى تەوه، واتە هيزو بارى ھهزار مروقە هۆدە: ژووو: 60.

ديوارخان: ديوهخان: 61.

گورگە: سواندە: 62.

سەربانە كە: ئه و كارمه‌نده‌يە، واتە ئه و وەستايە ئاستى پېركىرىنى خۆل لەسەربانە كە 63: رادە گرىت، هەر لە سەربانە كە دەمىنە تەوه تا خۆلەبانە كە تەواو دەبىت.

مەملەكتى كەلاوهكان

شىرزاد ھېينى